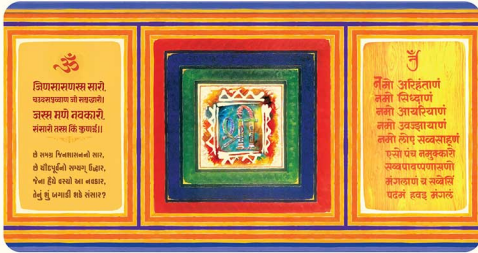

'હસ્તાક્ષરનું અક્ષયપાત્ર'નાં ૬૮ ગ્રંથોમાંથી ઉદ્ધૃત કરેલ
શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની અનુપ્રેક્ષાઓનો સંપૂટ
પરમ ભદ્રંકર શ્રી નવકાર

॥ ૧ ॥

પ. પૂ. પંચાસ શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણિવર્ય
સંકલન : પંચાસ વજસેનવિજય * આચાર્ય હેમપ્રભસૂરિ

'નમદે' પદમાં રહેલા અપ્તક્રિયા

'નમદે' એ વિસ્મય, પુલક અને પ્રવેદસ્વરૂપ છે.
લવલવનો સૂચક પદ્ધતિ 'નમદે' પદ છે.

'નમદે' પદે શાન્તિ, ગુણિ અને પુણિ મળે છે.

'નમદે' પદમાં ભક્તિ, વૈરાગ્ય અને શબ્દ - ત્રહિત મ
સૂચક રહેલાં છે. આ નમસ્કાર મલાંગન ચી જવળમાં
ઉત્તમ પરિવર્તન આહવાર સવશ્રિષ્ટ મલાંગન છે.

સાત અક્ષરનો મંત્ર 'નમદે અરિહંતાણાં'

આ મંત્ર મોક્ષપાત્રિ માટે સર્વાશિરોમહા મંત્ર ક્ષેત્ર છે,
ઉપર તે સહસ્રમુક્તિનો મંત્ર છે.

પરમ પૂજ્ય સકલાગમરહસ્યવેદી

આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય દાનસૂરીશ્વરજી મહારાજાના શિષ્યરત્ન

પરમ પૂજ્ય કર્મસાહિત્ય નિષ્ણાંત

આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજાના શિષ્યરત્ન

પરમ પૂજ્ય કલિકાલકલ્પતરૂ

આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય રામચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજાના શિષ્યરત્ન

પરમ પૂજ્ય અધ્યાત્મયોગી

પંચાસપ્રવરશ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણિવર્ય

॥ श्री शिवंकराय चंद्रकराय नमोनमः ॥

परम पूज्य पंन्यासश्री लद्दंकरविजयल गणिवर्य महाराज

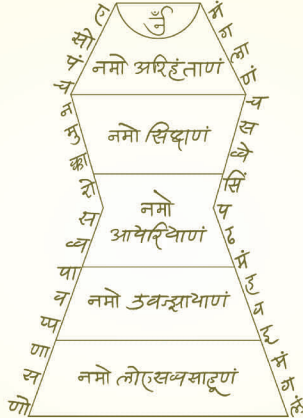

मयि लडुपं सौड्हं ।

परमात्मानुं डुप भाराभां छे अने ते न डुं छुं.

आगमन : संवत १९५९ ने आगशर सुद त्रीन (०.स.१९०२)
उड्वर्गमन : संवत २०३६ ने वैशाख सुद चौदस (०.स.१९८०)

॥ ॐ अर्चनमः ॥ नमो वीररागाये ॥

आ QR Code उपर मोबाईलथी स्केल करतां ज
आपने 'हस्ताक्षर थीम सोंग' सांभणवा भणशे.

'હસ્તાક્ષરનું અક્ષયપાત્ર'નાં ૬૮ ગ્રંથોમાંથી ઉદ્ધૃત કરેલ
શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની અનુપ્રેક્ષાઓનો સંપૂર્ણ

પરમ ભદ્રંકર શ્રી નવકાર

॥ ૧ ॥

પ. પૂ. પંચ્યાસ શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણિવર્ય

સંકલન : પંચ્યાસ વજ્રસેનવિજય * આચાર્ય હેમપ્રભસૂરિ

PARAM BHADRANKAR SHRI NAVKAR

Personal Diaries comprising of Divine thoughts regarding Shri Navkar Mahamantra and experiences of Panyashshri Bhadrakar Vijayji Maharaj.

VOLUME - 1

Year 2023 • संवत् २०७६ • 500 Copies / 120 Pages • For Private Circulation only.

PUBLISHER

© Shri Bhadrakar Gyandeepak Public Charitable Trust
Mumbai / Vadodara / Rajkot

team@mindfiesta.com

SPONSOR

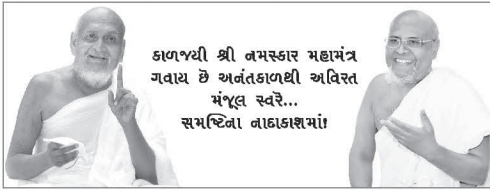
Shri C. K. Mehta
Vadodara | Mumbai

ENHANCED & DESIGNED BY

Bharti Deepak Mehta
Fiesta Studios
Pattani Bldg., M.G.Road, Rajkot - 1.
bharti@mindfiesta.com
+91 98252 15500

eBOOKS AVAILABLE AT

- www.bhadrakar.com
- www.navkarday.com
- Amazon Kindle
- Telegram : HastaksharNuAkshayPatra

કાળજથી શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર
 ગવાય છે અનંતકાળથી અવિરત
 મંજૂલ સ્વરે...
 સમષ્ટિના નાઠાકાશમાં

‘હસ્તાક્ષરનું અક્ષયપાત્ર’ ગ્રંથશ્રેણીના ૬૮ ભાગ પૂર્ણ થયાં.

અક્ષયપાત્રનું વાંચન કરનારા અનેક પુણ્યાત્માઓના ભાવો, આગ્રહ, લાગણી યા મનોરથ એવા હતાં કે આ અક્ષયપાત્રોમાંથી શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રને લગતાં પદાર્થો અને ચિંતનો જે નાની-નાની પુસ્તિકાઓ રૂપે પ્રગટ કરાય, તો પરમ પૂજ્ય અધ્યાત્મયોગી પંચાસપ્રવર શ્રી ભદ્રંકરવિજયજીમહારાજ સાહેબના ભદ્રંકર ભાવોનો સીધો સંસ્પર્શ થાય.

આ વિચારને લક્ષ્યમાં રાખીને આ સમગ્ર પ્રકલ્પના અર્થસારથિ અને વડોદરા-મુંબઈના પરમ ગુરુભક્ત સુશ્રાવકરત્ન સી. કે. મહેતાને એ વાત કરતાં તેમણે પણ સહર્ષ અનુભવિ આપી. રાજકોટના અમારા સુશ્રાવિકા ભારતીબેન દિપકભાઈ મહેતાએ હસ્તાક્ષરના ૬૮ ભાગમાંથી નમસ્કારના ચિંતનો ચૂંટવાનું ચાલુ કર્યું અને ટૂંક સમયમાં જ લગભગ ૯ ભાગ જેટલું મેટર જૂઠું પાડ્યું. જેના એક પછી એક ભાગ ‘પરમ ભદ્રંકર શ્રી નવકાર’ રૂપે પ્રગટ થશે, જેમાં સૌ પ્રથમ ભાગ આપ સૌના કરકમળમાં શોભી રહ્યો છે.

સર્વ મંત્રોની જન્મભૂમિ નવકાર છે. મંત્રહેવતાઓ પણ નવકાર વિના પોતાનું રૂપ ધારણ કરી શકતા નથી. નવકાર જ સર્વ શાસ્ત્રોની ચક્રવર્તી યાત્રી છે. એવા અનુપમ ભાવોથી આત્માને સદાકાળ ભાવિત બનાવીએ, એ જ શ્રી વીતરાગ પરમાત્માને પ્રાર્થના.

આ. મનમોહનસૂરિ
 હૃદયપ્રભાવિ.

श्री शकुंतला आठिताशाल वमः

श्री गीतराजु वेगीलाशाल वमः

श्री शंभुवरा पार्श्वलाशाल वमः

छरभनल वरभ सभो पठनयोग थयो पूरो, छवे करीओ मंत्रजप...

भरल आत्मछलतभलत्र श्री वलवुललल छडीवलल भने ज्यारे सन् १९९५भं सौ प्रथम वर रलजस्थलननं भेडल गलभे लर्थं गथं, त्यारे प्रथम दलवसे ज छलतशलखल आपतं पूज्य गुड्रभलरलभे कहुं डे: 'श्री नभस्कर भलभंत्र ओे क्थे पौदगलदलक अकुरो नथी, ते ९८ अकुरो तो अ-कुर ओेवल पंथ परभेछी लगवंतो ज छे, जेनं सलंनलधनो अनुलव आपलने नवकरनी मंत्रजप वेणलओे थलथ छे.' भे प्रश्न कुर्यो: 'सलडेभल, नवकरनो जप सलदु थथेवो कुरारे भलनवो?' तेभले सलसल उत्तर अर्प्यो: 'सलगरभं रडेलल भलछलंओेने जेम दुरे दलशलओेभं पललीनी ज अनुलव थतो छोथ, तेभ छेपलसकने मंत्रलकर धवलनल भलसलगरनल आंढोलनोनी ज ज्यारे यारे कुर अनुलव थलथ तथल पंथपरभेछीभं आपलओे आत्मल अने आपलल आत्मलभं ज्यारे पंथपरभेछी डेभलतं धर्थं जलथ, त्यारे ज नवकर भलभंत्रनो जप सलदु थथेव लललवो.'

'परभ लदंकर श्री नवकर' पुस्तलकलभं पूज्य गुड्रभलरलभं छस्ताकुरोभं ललभलत तेओेनी अनुप्रेकलओे वलंथतं दुरे दलशलओेभं सौने नवकरनं ९८ अकुरोभं आंढोलनोनी ज अनुलूतल थलथ अने आ भलनवलवभं भरेभर ज भलभंत्रनो जप सलदु थलथ, ओे ज भनोकलभनल सलथे 'परभ लदंकर श्री नवकर'नी ९ लधु पुस्तलकलओेने आवकलर.

वडेरल/भुंभर्थ

Arunchi

सी. डे. भहेतल

શ્રી ગમસ્કાર મહામંત્રનો અપૂર્વ મહિમા
અપૂર્વ કૃપા આપનારું દાન તે ગમસ્કાર છે.

'ગમે' મંત્ર કરી શ્રી મંત્ર પરમજિ લગાવતોને અપાતાં સન્માનના દાનના બદલામાં મોટામાં મોટું દાન મળે છે, જે છે પીંગળા શાશ્વત આત્માનું રાજા થવું તે.

'ગમે' એ સર્વશ્રીષ્ઠ પુરુષોને આપવામાં આવતાં દાનમાં સર્વશ્રીષ્ઠ દાન છે. સર્વ દાનમાં શ્રીષ્ઠ દાન સન્માનનું છે.

'ગમે' એ મનના વિશુદ્ધ દશામાં ગતિ કરાવનાર મંત્ર છે. અનાલતરુપ 'ગમે' ઉચ્ચસ્થામાં સરલ, અર્થદી રક્ષિત્વલાર અને દૂબલ ઉદ્દર્ભાતિઉદ્દર્ભ ગતિમાં ભઈ જનાર છે, તર્ફ ગમસ્કાર મંત્ર એ 'મહામંત્ર' કહેવાય છે.

મન - મંત્ર - મહુ અને દેહ, ગરૂ અને આત્માના સંત્રતા જેનાઈ સધાય છે, તેને જ આપણા

મંત્રશાસ્ત્રમાં 'મંત્રર્થતન્યનો ઉદ્ભવ' કહી કહેવાય છે. ભવસાગર તરવા - મોક્ષિંગારમાં પહોંચવા સેતુ સમાન

ગમસ્કારમંત્ર સર્વને યત્નમાંથી અયત્નમાં ભઈ ગાય છે.

મનનું બલ મંત્રો વિષે છે.

ગમસ્કાર એ મનુષ્યના પરીતણી પુંજ છે.

ગમનું એ જ માનવ મન - ભુક્ષિતું તાલ્પિત રૂબ છે.

ગમ: એ દૈવ ગુણ અને આધ્યાત્મિક સંપત્તિ છે.

મનનું બલ મંત્રો વિષે છે. મંત્રમાં સૌંદર્ય શ્રેષ્ઠ મંત્ર

ગમસ્કાર મંત્ર છે. તેમ અંતરના શાન્ત કામ, ક્રોધ અને

ભય તથા રાગ, ક્રોધ અને મોહ જતાય છે. ગમસ્કાર

મંત્રમાં પાપના ઘટ્ટ છે અને પાપીના દયા છે. પાપના

ઘટ્ટ આત્મબલને વધારી ગમતા - નિર્ભયતા લાવે છે.

ગમસ્કાર મંત્ર એ શિષ્ટ મંત્ર છે,

જે મંત્રનો પ્રભાવ આપણા મન ઉપર પડે છે.

મંત્રો મન-ભુક્ષિ બંને પરમતત્ત્વને સમર્પિત થઈ ગય છે.

પંચ મંગલરૂપ ગમસ્કારમંત્ર એ મલાકિયાદીગ છે, ક્રમને

તમાં બંને પ્રકરણો તપ, પાંચે પ્રકરણો સ્વાધ્યાય અને

સુવૌર્ષિય તત્ત્વોનું પ્રહિંદન રહેલું છે.

ગમસ્કાર અને મિત્ય પ્રતિષ્ઠા ગૂતગત્ય બંનેનું સમૂહ.

'નમસ્તે' પદમાં રહેલા અમૃતશ્રિયા

'નમસ્તે' એ વિસ્મય, પુલક અને પ્રતીકરચ્ચરણ છે.
લવલવનો સુચ્ચ પછુ 'નમસ્તે' પદ છે.

'નમસ્તે' પદશ શાન્તિ, ગુણિ અને પુણિ મળે છે.

'નમસ્તે' પદમાં ભક્તિ, વૈરાગ્ય અને રાજા - ત્રણેય સુચ્ચ રહેલાં છે. આ નમસ્કાર મલામંચ અને જાવનામાં ઉચ્ચ પરિવર્તન આહુનાર સુચ્ચ મલામંચ છે.

આત સકરનો મંચ 'નમસ્તે શરિહંતાણ'

આ મંચ મોક્ષિયાણિ માટે સુચ્ચ શિરીમહા મંચ ક્ષો છે,
તુમ્કે તે સહુક્રિતનો મંચ છે.

'પીમળા માટે સહુ છે' સ્થિ માગનાર વ્યક્તિ
આપોઆપ નમ અને નિરલંકારી રહે છે.

નમસ્કારનો પર્વાય શરિંસા, સંચય અને તપ છે.

આ નમસ્કારમંચની આરંધનાને સુચ્ચ જનાવવામાં સુચ્ચ
જે મુચ્ચ લાવનારી છે:

'સ્વામેદિ સુચ્ચ જીવે।' 'શિવમસ્તુ સુચ્ચ જગતઃ।''

3 નવકાર શા માટે ?

પ્રથમ શુદ્ધિ માટે પ્રથમ નવકાર કુદરતને અનુકૂળ કરવા,
વચ્ચે શુદ્ધિ માટે બીજા નવકાર કાલને જાણવા અને
પછી શુદ્ધિ માટે ત્રીજા નવકાર ક્રમને જાણવા ગણવા.
આમ કુદરત, કાલ તથા ક્રમને ધ્યાન કરી 3 નવકાર ગણવા.

નવકાર વડે જોધિ અને નિરૂપરુગ

‘નવકાર’ સંકલ્પ વાંચન, પૂજન, સત્કાર અને સન્માન. તેના
પરિણામે જોધિ અને નિરૂપરુગ અવસ્થા પ્રાપ્ત થાય છે.

અરિંતોનો ઉપકાર ગુહ્યપ્રત્યક્ષ વડે આદેશરૂપ,
માગદિત્રેતાદિ પ્રેરણારૂપ, માગરૂપતાદિ આલંબનરૂપ છે.

આલંબન માટે દશનિ - પૂજનાદિ,

પ્રેરણા માટે શાસ્ત્ર-આગાધાદિ, આદેશ માટે ઘોર તપસ્વત્કારાદિ.

નવકાર ૨૩ પ્રકાર

3 સ્વહ્યાયામ, 3 ગુહ્ય, સિંચરીકરણ, સ્મૃતિ, લક્ષ્મી, ગાદ,
ધ્યાન, ધ્યેયૈષ્ઠ્ય, તત્ત્વચિંતન. આમ નવકાર ૨૩ પ્રકારીમાં
લઠ, મંત્ર, લય, રાગ - સ્વરૂપ આદે વગેરે સમાવિષ્ટ છે.

अत्र लीला नवमीरत्ना विधिः प्रज्जिद्वदीपिका टीका नवमीर

प्रातः सा पूजनदिक्स्थे स्नात्रं पूजां च कृत्वा
पञ्चशंकरस्तर्पेदेवान् वन्दित्वा पञ्चपरमेश्चि आराधनार्थं
२४ लीलास्त - काद्वीत्सर्गं कृत्वा पञ्चपरमेश्चिनां
पञ्चप्रतिमां मंडित्वा वासुकरपुरादिना पूजा क्रियते,
ततश्च नमस्कारः गण्यते, तज्जापे पञ्चपरमेश्चिनः पञ्च
वर्णा ध्यायन्ते । जापे प्रतिनमस्कारं देवस्य तिलकं (१)
पुष्प चढापनं (२) वासुकरेपः (३) दूषीद्राहनं (४) दीपकरणं
(५) चक्र ठीकनं (६) जयतीतिकरणं (७) रुद्रस्य पूर्णं जाते
पूजा ठीकनं (८) संपत्तौ लांगलिक फलदानं देववन्दनं च ।
संध्यायां गुणानधीयने पञ्चशंकरस्तर्पेः देवा वंद्यन्ते ।
पञ्चपरमेश्चि आराधनार्थं २४ लीलास्त काद्वीत्सर्गः ।
प्रोचने 'अविधि आशातना हूइ ते मनवयनकादाऽकरी
मिच्छामि दुक्कंडं' इति वाच्यं देवाऽवित्त निर्विकृत्यो
याभ्लादि तपः कार्यं सिद्धेः संध्या (गा)द्येपि त्वाग्नेः,
सिद्धेः पुरुषस्य इति नमस्कारतत्कजापविधिः ।

સત્ર લાજ નવકીર નાપતું રૂબ

પરમપદના પ્રાપ્તિનું કારણ નવકીરમંત્ર જ છે.

જ્યાં જ્યાં લોક નવકીરનો નાપ થયે છે,

ત્યાં ત્યાં કલ્યાણકારી વાતાવરણ તુરંત જાણે છે.

આત્મવિશુદ્ધિ માટે નવકીરમંત્ર એ સર્વોત્તમ સાધન છે.

જાપનામાં આવે લોક નવકીરની આરાધના એ

આંતરધન પ્રાપ્ત કરવાનું અષ્ટક સાધન છે.

જગતના તરીકી પ્રકરણા લાભો

આ સત્ર લાજ નવકીર નાપના પાસે જુઓ છે.

: આચાર્ય શિર્ડેસેનના વચ્ચે મુજબ :

‘આ નવકીર મહામંત્ર એ લોકો તકે

પરલોકીના સર્વ પ્રકરણા સુખ આપનાર સાધન છે.’

પંચ મલાવિદેહ સિન્ધિમાં જ્યાં સત્ર પ્રકરણો શાશ્વત

સમય રહે છે, ત્યાં પણ નવકીરમંત્રના નાપ થાય છે.

પ ભરત સિન્ધિ તકે, ૫ સંસ્કૃત સિન્ધિમાં પણ

પરમ સુખ આપનાર આ મહામંત્ર જ છે.

૨૪ દિવસ સુધી ત્રીજા સંધ્યાએ ૧૦૮ ગવડાર
ત્રીજા સંધ્યાએ ૧૦૮ ગવડાર નિર્ધારિત ૨૪ દિવસ
સુધી ગણવાનો પ્રયત્ન કરવા છતાં ૨૪ દિવસ પૂરાં થઈ
શકતાં નહીં. બે થઈ શકે તો અષ્ટમ સિદ્ધિ મળે છે.

ત્રિજા સંધ્યા સમયે ઝઘાય ભૂલા ગવાય,
તે જાતર સવારના સંધ્યાએ ત્રીજા માલા ગણા લેવા અને
પછી બંને સંધ્યાએ પહુલ ગણવા.

મેઈ વખત રહી ભય, તો
રાત્રિના ૧૨ વાગ્યાના સંધ્યાએ પહુલ માલા ગણવા.

ત્રીજા સંધ્યાનું મહત્ત્વ માલના દેશિએ વહું છે.
તે વખતે માલત્ત્વના પહુલ સહાય મળે છે.
ગવડાર મંત્રના શક્તિ અશિન્ત્ય છે.

અન્ય મંત્રો કરતાં તેનામાં ઘણું વધારે છે.
માના મંત્રો કૃષ્ણે છે તુરંત પહુલ તેમાં શક્તિ પરિધિત છે.

ગવડાર મંત્રનાં અક્ષરી અર્થ છે,
તેમ તેનાં ભાષના સંખ્યા ચોઈ થાય છે,

અરેલી કૃપા મળતાં વિલંબ થયે છે, પરંતુ તે પરિપક્ષી
કૃપાને આપે છે, તેમ જ તેને જ અપનાવવું જોઈએ.
શ્રી ગણેશ મહામંત્રનો આરાધન અરેલી શ્રી તાર્કિક
ભાવંતનો દારુ, ભાવંતના દારુનો પહુ દારુ, સત્ત
જીવના હિતનો ચિંતક, પીતાળા અપરાધ કે દિરોધ પ્રત્યે
પહુ મનથી યા સ્વપ્નામાં ય અલિત ચિંતવનાર ન હોય.

સર્વજ્ઞું કલ્યાણ વાંછનાર હોય.

શ્રી ગણેશમંત્રના આરાધન થવા માટે સર્વજ્ઞ
હૃદયામાં સુખાવવા જેટલું વિશાલ હૃદયું કરવું પડશે.

ગણેશમાં તન્મય થવું અરેલી ગણેશના બનવું,

ગણેશ વિના વિસ્તવ થવું,

સ્વસ્તુમામહી હૃદયું લીંગમ્ જવું.

ગણેશના સ્વસ્તુમામહી હૃદયું કલ્પે લીંગમ્?

શ્રી તાર્કિક દેવેના વિશિષ્ટતા પદાલમાં આવી તો.

‘નમો’ મંત્રમાં ગણેશ ભક્તિ રહેલા છે.

ગણેશમાં યોગનાં આઠે ય અંગ રહેલ છે.

નવકાર મંત્ર ૨૬ પરમાત્માના કાર્યોનો રચાઈ છે.

નવકાર એ ધ્યાનનું પહુ ધ્યાન છે.

સમ્પ્રગાદિષ્ટ મહાપુરુષોના ઉત્કૃષ્ટ ધ્યાનનું

ધ્યાન અને સ્વરૂપ નવકારનાં પદોંદી થયે છે.

આ નવકારમંત્રના પ્રથમ ૫ પદોંદીમાં ભૈદ્ય નવકાર છે,

છઠ્ઠા પદમાં અભૈદ્ય નવકાર છે.

'નમો' ૨૬ સર્વ ગણુધર ભાવંતોનું પ્રત્યક છે.

ગણુધરો આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને પરમ સાર્થ રચક છે

'અરિંતાણાં' પદ સર્વ તર્કકર ભાવંતોનું પ્રત્યક છે.

શા મારે નવકારમંત્રમાં અરિંત પરલો, શિદ્ધ પછી?

વૈરવિરોધનો ત્યાગ પરલો - આત્મરચકની શિદ્ધિ પછી.

પરલો મંચ્યાદભયો, પછી આત્માનું ધ્યાન છે.

નવકાર મહામંત્ર સ્થાવર છે?

જગતના નૈમ નવકાર પહુ અનાદિ છે.

ધર્માસ્તિમાદિ દ્રવ્યોના નૈમ નવકાર શાશ્વત છે.

નવકારના અકરી તથા એના સંયોજના શાશ્વત છે,

ते साक्षात् अक्षरदया दृष्टव्यो हे, अतोतिथं पुंजे हे,
पाटे येने आश्रय लक्षणे येणुं दिदिष्टवत्
अव्ययं च स्वस्वम् अक्षरम् अर्थदा सुरक्षित रहे हे.

आगारगंधीमां जताव्यां पुन्यं नवद्वाराणां बुधा बुधा
न्यप अदत्तं नीये पुन्यं पापनो नाश धर्म छः

नवकार एक अक्षर, पापं फोडई सत्तकदराणां ।
पञ्चासं च पणं, सागर पणस्य सप्तगोणं ॥

(१) या मंत्रनो अक्षर अक्षर १ सागरीपदनुं पाप नाश करे.

(२) या मंत्रनुं अक्षर ५६ ५० सागरीपदनुं पाप नाश करे.

(३) मंत्रनो अक्षर न्यप ५०० सागरीपदनुं पाप नाश करे.

(४) या महामंत्रना अक्षर जांधा नक्षत्रवालीनो न्यप
५४००० सागरीपदनुं पाप नाश करे हे.

(५) अक्षर नो नक्षत्रनो दिदिष्टवत् न्यप अदत्तं
लक्ष्मण नाम्नां उपान्वन धर्म छः.

जो गुणइ लक्ष्मणो, पूरुह विहीइ जिणामुक्कारं ।
तिलक्ष्मणनामगोकं, सो बंधइ नत्ति संदेहो ॥

(૬) સફેદ ખાખમાં ૧૦૮ વાર ચિંતન કરીએ,
તો ઉપવાસનું ફળ મળે છે.

(૭) ચાઠ ફરીડ, ચાઠ લાજ, ચાઠ લગર, ચાઠસો ચાઠ
નવકારના નાખફ શાશ્વત સ્થાન મોકિ પ્રાપ્ત કરે છે.
મહેવ મે મહુસમે, મહુસહસા મહુલવત્ત મહુકોડીઓ |
જો ગુણદ મલિગુતો, સો પાવદ સાસમે ઠાણાં ||

(૮) 'અરિંત સિદ્ધે ચાપરિય ઉવળકાપ સાદુ'
આ મંત્રનાપ ૨૦૦ વાર કરે, તો ઉપવાસનું ફળ મળે.
મંત્ર પરમજિના નાખફ ૧૬ અકરના વિદ્યા ક્રમે.

(૯) 'અરિંત સિદ્ધે'ના ૩૦૦ વાર નાપ કરવલે તથા
'અરિંત'ના ૪૦૦ નાખફ ઉપવાસનું ફળ મળે.

(૧૦) 'અ'ના ૫૦૦ નાપ કરે તો ઉપવાસનું ફળ મળે.
૦ જન્મ સમયે મહુદુગાલમાં નવકાર સંલખાવવાફ
ખાખખને જ્યમમાં રિદ્ધિ - રિનિદિ મળે છે.

૦ સુતાં - ઉઠતાં - લંબેશા ભખપૂલતિ નવકાર ગહાવાફ
દુઃખ - દદ અવશ્ય નાશ પામે છે.

૦ તેમાં કોઈ શંકા નહીં કે:

જે વિદિપૂર્વે નવકારમાંના ૧ લાજ નામ કરે,
તે લક્ષ્મી નામગોત્ર મવચ્છે જાંધે છે.

૦ આ મંત્રસ્મરણથી આત્મામાં વાતરાગાભાવ વિતરો છે.

૦ સ્મરણ જોલવાથી ૬૮ તીર્થયાત્રાનું પુન્ય મળે છે.

૦ નવકારમાં સદ્બુદ્ધિ, સદ્વિચાર, સત્કર્મો આપે છે.

૦ સરવા, પવતિ, સરહુમાં આ નામ પરમશાંતિ આપે છે.

૦ આ મંત્રસ્મરણ આઠ ક્રમનો નાશ કરનાર છે.

૦ નવકારના સંત્ર સંત્ર સકરના ઉચ્ચારણમાં
અનંતાનંત ક્રમનો ઘાત થાય છે.

૦ નવકાર મહામંત્ર સ્વયંશિલ્કે ટોપવાથી
તે સરિષ્ઠનો નાશ કરનાર સુદશનિચક્ર છે.

૦ નવકારના શુભમંગલ પ્રભાવથી
ડાકા, વેતાપ, રાકુરુ, મલ્લિ, ચોર વગેરેનો ભય રહેતો નહીં.

૦ મૃત્યુ વખતે ભાવપૂર્વકે સ્મરણનો નામ કરવાથી
પરલોકમાં મવચ્છે સારી ગતિ મળે છે.

⑥ નવકારના ગાપદ પરમપદ ⑥

આ મહામંત્રના ગાપ મહાસ્ફુરતાપુત્ર છે.

કૃત્ય - પાપના વિરીષતા ગહાગાર ગવ

આ મંત્ર માટે કૌત્ય છે.

અનાલતાપુત્ર ભિંજું વિશ્વિજ્ઞાન કરવાનું લીધ છે.

સઘણાં ઇંદ્રિયોને ભૂખધ્વમાં કેન્દ્રિત કરીને

જે ચિન્તાના થાય, તે 'વિશ્વિજ્ઞાન' છે.

મહાબંધન, ત્રિપરહા શુદ્ધિ અથવા

વિન્દુનવક્રી પહુ નવકારનો ગાપ ધઈ શકે.

પ્રહલ પરમોષ્ઠિમય છે, રુદ્રામય છે, સવતેભૈમય છે.

૧૨ મારુ ધયાત જે રીઠ જાર લગાર પ્રહલનો ગાપ

કરે તે ક્ષાદશાંત પદને પામે, પરબ્રહ્મનો સાક્ષાત્કાર કરે.

ત્રીસ સંધ્યાએ જાર - જાર વાર ગાપ કરે, તે પરમપદ પામે.

'નવકાર માંદે રૂબનો સાર છે';

અ શાસ્ત્રવચન પ્રશસ્તિરૂપે ગઈ, પરંતુ

લક્ષિત કે Scientific formula રૂપે દેખાય છે.

'નવક્રીર મંત્ર' રજુ અને ઉપાય

મંત્રના આઠ પ્રકાર

(૧) શાંતિમંત્ર તરીકે નવક્રીર ગણવાઈ પાપની શાંતિ થાય.

(૨) પૌષ્ટિકમંત્ર તરીકે નવક્રીર ગણવાઈ પુણ્યપ્રાપ્તિ થાય.

(૩) આર્ષર્ષહમંત્ર તરીકે નવક્રીર ગણવાઈ

સ્વર્ગ - અપવર્ગ સમાપ આવે.

(૪) વશાકરહમંત્ર તરીકે નવક્રીર ગણવાઈ પ્રોક્ત સમાપ આવે.

(૫) સ્તંભનમંત્ર તરીકે નવક્રીર ગણવાઈ કુર્ગતિ દૂર રહે.

(૬) ખોલન - વિદેષહમંત્ર તરીકે નવક્રીર ગણવાઈ

ખોલનું નિરસન થાય.

(૭) ઉચ્ચારનમંત્ર તરીકે નવક્રીર ગણવાઈ સર્વનિર્મૂલ બને.

(૮) ખારહમંત્ર તરીકે નવક્રીર ગણવાઈ

ખારહનું ન ખારહ થઈ આશ્વિપદ બને.

નવક્રીર દેહિવાદની ચાલ છે,

તેમ નવક્રીર ક્રૂરા ન રામચંદ્રશન પ્રાપ્ત થાય છે.

નવક્રીર એ અનાદિપાતની સુખતા આંતરદેહિનો ઉદ્ધાસ છે.

આપણને ગાંધીરમંગ યવો બીજા કરાવે છે કે:

પરીતણી ગાત આઠ મંદિરો બંધાયેલા છે.

મંદિરો આવરણ નામે જે શુદ્ધ સ્વરૂપ રહેલું છે,
તે અરિલંત રમ્ને સિદ્ધ છે.

જ્યાં સુધી હું કીર્તિનું લખિયાર છું યવો ખ્યાલ ન આવે,
ત્યાં સુધી માનવદુઃખનો ભાર નરા પ મોઢે થતો નથી.

ગમસ્કાર સંટલ દાસલ, સમર્પણ, આત્મદાન તથા
સ્વામા પ્રત્યે સેવનનો સમર્પણભાવ.

પ્રગુણ પરીતણી પ્રહરિતા તેમાં ન શીધે છે.

શાસ્ત્રકાર ભાગવંતોએ સવરો દેશિધી બેઈ-ગણને
ગાંધીર મંગનું માહાત્મ્યે દર્શાવ્યું છે.

બધાં શાસ્ત્રો આત્મરાણ કરાવવા માટે છે અને

એ ન માર્ગ ગાંધીર મંગનું પહુલ થાય છે, તે

તેને બધાં શાસ્ત્રોનો સાર કહી છે, તે વધાર છે.

ગાંધીર વડે જે દેવ-ગરુડનું શરણ સ્વામીશય છે, તે

અચિન્ત્ય પ્રભાવવાળું હૈમવર્ધી ગાળને નિર્ભય બનાવે છે.

ગવડીર ત્રીજો ફાલ્ગુણ છે અને ત્રીજો ફાલ્ગુ ગવડીરમાં છે.

ફાલ્ગુ પર ધનારા પછા ગવડીરમાં છે અને
ગવડીર એ ફાલ્ગુ પર ધનારા સર્વ ફોઈમાં છે.

ફાલ્ગુને control કરવાનું switch board
ગવડીર હતાંમમાં છે.

ગવડીર મંમના જુદા - જુદા પદો વડે
timeના જુદા - જુદા aspects સરવત્રાઈ
control and sublime થાય છે.

ગવડીર વડે Time, space and objectivity
(સંમતીય, વિમતીય, સ્વગત) સર્વ ફોઈ ફાલ્ગુમાં આવે છે.

ગવડીર સરલ વિનયે. વિનયે સરલ ત્વરતા.

ત્વરતા સરલ પ્રાપ્ત સર્વનો gifts રૂપે રચાઈર.

અ ગવડીર હતાંમ એટલે સંતન્યનો કરી અને
'ગપી અરિહંતાણી |' સરલ...

ભાષાશુકીનો નાશ કરવાને તથા

શાશુભાષાનો નિવહ્ત નાશ થયો છે, તેમને પું ગપું છું.

'નમરો' પદનો અર્થ તથા મહત્વ

પરપીડાને ત્યાજ્ય માનવા અને તેમાંથી દુઃખને કાઢવા પ્રમાણ
કરવા તેના ગર્હા શરૂ, તે 'નમરો' પદનો અર્થ છે.
હું એટલા ધારે નમું છું કે જાણને પાડા આપીને જ્યં હું.

'નમરો અરિહંતાણી' એ ધ્યાતાનો સંતમિ સૂચવે છે.

'અરિહંતાણી નમરો' એ ધ્યેયનો સંતમિ નહાવે છે.

જેમ ૨૪ પૂર્વોની સંતમિ નવકારમાં છે,
તેમ નવકારના પાંચે પરમશિષ્યોના સર્વ દ્રવ્યો અને
સર્વ પર્યાયોનો સંતમિ આત્મામાં કરવાનો છે.

નવકાર મંત્રના પદોમાં 'નમરો' પદ વડે
એક જાણુ નમ્રતા - વિનયે ગુણ કાવાય છે અને
જાણુ જાણુ નિર્ભયતા - નિશ્ચિંતાતા ગુણ વિષ્ણુ છે.
જે તેના અર્થના ભાવનાપૂર્વક 'નમરો' પદ જોવાય તો
એક જ 'નમરો' પદ વડે આપણા દુઃખોના નિંદા તથા
અરિહંત પરમાત્માદિ પાંચે પરમશિષ્ય ભગવાંતોના
સુમૃતોના અનુમોદના થાય છે.

ते जे धवा वडे मायला आत्माना शुद्धरचयपुं शरह
अक्षरि स्वरह - द्येन वजरे सलन साधे जने छे.

Yash.

लारन, दि. नयेष्ठ सुए ५, सोमवार

अ नमस्कार मलांम पए विषय

अ आदिनाथ लगवंतना दशनि करतां धर्मला स्वरहः

नमरे = गौतम गहधर.

अरिहंताहं = लगवान मलावार.

'नमो अरिहंताणं' अ पए

तथःकर मलावंतो अने गहधर मलावंतो जे लयध
स्वरह करतां एतां, ते लयने प्रत्यक्ष करवनाहं पए छे.

नमस्कारने मन सोपी सौं पराधीनदशानो पार पापीये.

नमस्कार मलांमना आराधत जनवा पाटेनी पूजित्यारी

राज मे आत्मानो मुष्य गुह्य छे.

ते राजना पांय प्रकार छे:

मति, कृत, अयधि, मनःपर्धव तका दुपवराज.

तेमां कृतराज मे स्वपरप्रदानत लोचन मुष्य छे.

શુભરાજ્ય એ આદ્ય પ્રથમ, ૨૨ ચાંગ સ્વચ્છપ તથા સાગર
 નેટલું વિશાળ છે. દેવાસહાય થકી જે ભુગમ્યો ક્ષેત્ર
 સ્વયંભૂતમહુ સાગરનો પાર પામવો હજુ ૨ શામ્ય છે,
 પહુ દેવ અને ગઢડના ભક્તિ વિના પીગાળા પ્રયત્નથી
 શુભસાગરનો પાર પામવો અશામ્ય જ છે.

આ મહાનિશાધ સૂત્રમાં ત્રણું છે કે :

દેવ - ગઢડને પ્રહુભ ૨૬ જ શુભસાગરને પાર પામવાનો
 ઉત્તમ ઉપાય છે. તે દેવ - ગઢડને પ્રહુભ ગમસ્કાર મંમ
 વડે થાય છે, તેથી ગઢડ પાસે વિદ્યપૂર્વક ગ્રહ્યુ કરીને તે
 ભિત્ય ભહુવો તથા તે ગ્રહ્યુ કરવા માટે ઉપદાન તપ
 કરવો જોઈએ. આજે ગમકીર મંમના ઉપદાન થાય છે,
 તેમાં ૨૮ દિવસ સુધી ગઢડનિશાધને પીષધમાં રલી ૨૨૥
 ઉપવાસના તપની સાર્થક રીતે જે વખતના પ્રતિષ્ઠમહુ,
 પ્રતિભાન, આર વખત દેવવંદન, ૨૦૦ ભોગસ્કનો
 ઉભા ઉભા કાથોત્કર્ભ અને ૨૦૦ બધાસમહુ, ગઢડવંદન,
 વ્યોમ્બાનમવહુ આદિ શાસ્ત્રોક્ત ક્રિયા કરવી પડે છે.

તેલેથી તપ ઈરવાની શાસ્ત્ર આદિ જોનામાં ન રહ્યું, તો તે તપ ઈરવાની ભાવના હૃદયમાં રાખીને કે નવત્રીર મંત્ર ગણ શકાય છે અને જ્યારે પહેલું શાસ્ત્ર-સામગ્રી મળે, ત્યારે તે તપ પ્રજ્ઞા કરી આપવાની તૈયારી રાખવા પડે છે.

આ બધું શા માટે? શ્રુતરાજની આરાધના માટે.

શ્રુતરાજ ન લઈ શકે તેને પહેલું વૈદશાંગના સ્વારૂપ નમસ્કાર મંત્રને લખીને ઠેર શ્રુતરાજની આરાધન બળવા માટેની સ્વરૂપ સામગ્રી શાસ્ત્રકારીએ બતાવી છે.

તે સામગ્રીમાં ઉપધાન તપ પહેલું છે.

નવત્રીર મંત્રમાં એવું શું છે કે વૈદ તેને આદિ પૂર્વ અને બાર અંગનો સ્વાર કલી દીધો?

તેમાં ૧૬-૨૪૩ને સારા ભાષણ પ્રહાન છે.

તે નમસ્કાર ઈરવાર સંસ્વારસ્વાગરના પારને પાતા બધું.

સને ૨૦૦૦ નવત્રીર મંત્રનો ભાષ

ભાગભાગ ૧૮ દિવસ સુધી થયાં પછી

બધું નમસ્કાર મંત્રનો સારો અર્થકારી બને છે.

સંસારસાગર ગામી તેટલી ભયંકર હોય, પરંતુ
જેના પાસે મનસ્કાર છે, તેને તે કાંઈ ન કરી શકે.

મનસ્કારમાં આટલું બધું સુખ શકી?

એ સુખ જેને મનસ્કાર કરવામાં આવી છે,
તે દૈવ - ગૃહમાં છે. અરિહંત અને શિષ્ય એ દૈવ છે,
આચાર્ય, ઉપદેશ્ય અને સાધુ એ ગૃહ છે.

દૈવે તે દૈવ અને દિગ્ભાવી તે ગૃહ.

આપણા આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ દેખાડનાર ગૃહતત્ત્વ છે.

આપણા આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પદાડનાર દૈવતત્ત્વ છે.

શાસ્ત્રો કહે છે: Know thyself - આત્માને ઓળખો.

જેણે આજા જગતને ઓળખ્યું, પીતાને ન ઓળખ્યો,
તેણે કાંઈ ન ઓળખ્યું નહીં.

'નમો' છે ભાઈની આ અરિહંતપ્રભુની સમાપ બધ જગતની
અને 'નમો અરિહંતાણાં' પદ એ

શિવમરુત સર્વ જગત:નો પદ્મિ છે.

અંત ગૃહ છે, બાહ્ય સ્વસ્થ છે.

'નમો' પદના સાર્થકને...

'નમો' પદને નમસ્કાર કરનાર સાર્થકનું ઉત્તેમાંગ અને
'અરિહંતાદિ' પદો વડે પરમૌષ્ઠિ લગાવંતોના
+ નિષ્કાંગના + લ્પના કરીને ધર્મ સ્વરૂપ આત્મશુદ્ધિ અને
પાપનાશનું અમોઘ સાર્થક બને છે.

પૂનઃ તત્પોનાં મરહુ - આમરહુ - આરિમને
પૂર્વજના મસ્તકનો, શબ્દનો, સમજાણનો માનસિક
સંબંધ પછી ભયોત્પાદનમાં અપૂર્વ માર્ગસાર્થક બને છે.
પાંચ વખત 'નમો' પદના ઉચ્ચારણના સૂક્ષ્મ બને
અવધવાનો સંબંધ થતો રહે અને 'હસો પંચનમુક્કારો'ના
ઉચ્ચારણ વખતે એ પાંચ વખતે ધર્મનાં સંબંધની ક્રિયાનું
સ્વરૂપ ધર્મ રહે તો પાપનાશ અને મંગલનું આગમન ઘણા
ઝડપથી ધર્મ અનુભવાય. દ્રવ્યનમસ્કારને ભયનમસ્કારમાં
પલટાવવાનું બળનું સાર્થક અરિહંત, શિષ્ટાદિ પાંચે વસ્તુનું,
તેઓના પ્રભાવનું અને સ્વરૂપનું સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ ચિંતન છે.
એ પાંચેનું અસ્તિત્વ વિષ્વમાં શુદ્ધિનું અપૂર્વ માર્ગ કરે છે.

૬૮ અક્ષરોમાં સમગ્ર માતૃષ્ટા કઈ રીતે ?

પ્રાપ્ત લાષણા નિયમ મુજબ

નવજાતના ૬૮ અક્ષરોમાં

સમગ્ર માતૃષ્ટા ચાલુ બધ છે.

સ્વરમાત્રા સંજ્ઞાત ચાલુ બધ છે અને

વ્યંજનમાં ટ, ઠ, ડ ને ઢ, હા માં રૂપાંતર કરીને

અગર ત, ધ, દ માં રૂપાંતર કરીને ચાલુ બધ છે.

આ નવજાર એ ભવ્યજગજીવું મનસ્વતામ માધ્યમ છે.

આ નવજાર ભાષ વડે ક્ષીર સુરભા 'ડું'નો

ક્રિયા સુરભા 'અષ્ટ'માં રૂપાંતર થાય છે.

તાડનો ભવ્ય સ્વર્ણનો સંલંઘ તરવામાં સુલપભૂત થાય છે,

તેમ આરંધકનો જગાળા ભવ્યો સ્વર્ણનો

ભવ્યસંલંઘ ભવ્યસાગર તરવામાં સુલપભૂત થાય છે.

'જગાળા ભવ્યો દ્રવ્યદેશિએ સમાન છે' એમ ભેવા અને

'પંચપરમશ્ચિત્તી ભવ્યદેશિએ આધ્ય છે' એમ ભેવું.

નવજારમાં બંને વસ્તુ સંગ્રહીત છે.

જ્યેમ જ્યેમ હૃદય શુદ્ધે જાને, તેમ તેમ આદિત્ય દિયારો દૂર
 જાશે છે અને ચદિત્ય દિયારોનો કિલ્લો નિપાહિ પાય છે.
 પાપનું કુંડાનું ભય અને ચદિત્ય કુંડાનું નિપાહિ ધવાઈ
 'સુખપાપપાપાસપા' થાય છે. આ વસ્તુના અગુભવ પછી
 આપણા ચારેજાનુ 'નમો અરિંતાણાં' નો ધ્યાનિ સંભવાશે.
 એ પછી સ્મિત્વતા આવશે. આને 'પ્રાથમિક અવસ્થા' કહે છે.
 હૃદયમાં ક્ષમાની + સ્વના કરી તેમાં નબદીરને સ્થાપી.
 તે માત્ર પાપનો નરિ પહુ પાપી દિયારોનો નાશ કરે છે.
 અરિંતના ૧૨ ગુહા છે, તો હૃદયમાં ૧૨ વખત તો
 તે શબ્દો જરૂર વાંચવાં. જપ કરતાં ધ્યાનમાં લગરી
 ગુહા તાજાત લીધે છે. અકરી સફેદ તથા તેજસ્વા વાંચવા.
 હૃદયમાં તે અકરી લખ્યા છે તેમ + ભયું.

નમસ્કારનો અર્થ અંગ્રેજીમાં

I am nothing, you are everything.

I am not in me, but in thee.

'નમો' સંટલ જ્ઞાત્રાલ્પાં રણેજું મને

'નમો અશિહંતાણં' સંટલ...

અરિને ઁહુનાર, અરિતાને ઁહુનાર, મ્ત્રાલ્પને પાપેલા

તથા ડરહુલા, પ્રમોદ મને માધ્યરશ્વલ્પને વરેલા

મલાસુત્પીને પ્રહુમરૂપ છે. ઢિશ્વના રિશ્તિ-ઢ્યજ્ઞા-પોષહુ

તે મલાસુત્પીના પરમ સ્તિષ્ઠ લાવનાજાપ્તિ થય છે.

પરમોષ્ઠિ નમરુજાર મ્ત્રાલ્પને ઢિડસાલે છે,

લ્પસાસુત્તિને ટાપે છે, ઢિષ્ઠાઢિરક્તિ ડધાઢને રીડે છે.

પરમોષ્ઠિઓનો નમરુજાર લ્પસો મને ડધાઢોને રીડે છે,

એ એજું પાપનાશડપહું છે.

પરમોષ્ઠિ નમરુજાર મ્ત્રાને પીષે એ પ્રથમ મંગલપહું છે.

અલી મ્ત્રા એ સક્ષાત મંગલ છે મને

પરમોષ્ઠિઓ તેના ડરહુ છે, ત્ત્રી મંગલનાં ડરહુ છે.

તત્પતઃ પ્રેમ રબિ મંગલ છે. રાજા રબિ મંગલ છે.

પ્રેમ મને રાજાનાં વપરાતી શક્તિ રબિ મંગલ છે.

આ મનાઢિ શાશ્વત મંત્ર આત્માનો સમોવડીઓ છે.

શ્રી ભરાર્ચના પાપનાશી તીર્થ, 18-3-1961

સં- ૨૦૧૭, ચૈત્ર સુદ ૧-૨, શુક્ર - શનિ

ગવ્ધીર સર્વ પાપનાશી છે, તેમાં કારણ

ચેતન્ય ઉદ્ધરનો પ્રેમ અને જડ પ્રત્યે ત્વરાગ છે.

જરા દીનતા વિના પુરેપુરું અભિમાન દૂર કરી શકતું નથી.

‘નમ્રો’ એ દીનતા વચ્ચે પદ છે,

તેને તે ધર્મના પહેલાં ચાલ છે.

ગવ્ધીર મંત્રથી અપૂર્ણ સમાધિ મળે છે.

સમાધિ ભવનનો સાર છે, પ્રત્યક્ષ ભાવ છે,

સદ્ગતિનો દૂત છે, વાતરાગતાની નિઃસરણ છે.

પાટે નમસ્કાર સ્પર્શ કરી અપૂર્ણ જાણા થાય છે.

આત્મશબ્દશિલ્પિ અને પરમાત્મશબ્દશિલ્પિ ભાવોને

શિલ્પી કરવાના પ્રયોજનપૂર્વક ગવ્ધીર ગણવા, તેને

પાપના મૂલનો નાશ થાય છે - મંગલના મૂલ પોષાય છે.

‘નમ્રો’ જીવનભાવ - ‘અશિલ્પિ’ એ પરોપજારકું પ્રત્યક્ષ છે,

તેને મંગલ કલ્યાણકાર, કૃત્યસંચયરૂપ, પાપનાશી છે.

ગવર્ડીરમાં રૂબરૂ અને ભાષાક્રમણને ગવર્ડીર છે.
ને ક્રમણને ગવર્ડીર ફરવાઈ પલાઈપ થાય છે,
તે ક્રમણને રવયં ભવનમાં ભવવાઈ ફેરવે લાભ થાય,
ભેજું માપ મેહુ મઠી શકે ?

ગવર્ડીર એ...

વ્યવસ્થા વિદ્યુતતા, પરમશિશ્યોના સન્મુખતા,
અનુકૂળતાનો સંકલ્પ, પ્રતિકૂળતાનું વિરુદ્ધન,
અસહાયતાનું પ્રતલન, સંરક્ષણનો વિશ્વાસ,
આત્માનું સમર્પણ અને સર્વસ્વનું દાન છે.

‘હું અરિંતને ગવર્ડીર ફરું છું’ એ પ્રથમ ભૂમિતિ.
‘અરિંત મારા રક્ષક છે, માટે તેમને ગવર્ડીર ફરું છું’ તથા,
‘અરિંતોની આસાનું પાલન કરવા ગવર્ડીર ફરું છું’.

એ અનુકૂળ જાણ અને ત્રીજી ભૂમિતિ છે.
પહેલા ભૂમિતિમાં હું અરિંતનો છું, જાણ ભૂમિતિમાં
અરિંતો મારા છે અને ત્રીજી ભૂમિતિમાં અલ્પ
પુષ્ટ ભાષણ છે કે અરિંતો અને હું એક છીએ.

અરિંતોને જન્મ નદી, શિદ્ધીને વરહુ નદી.

જન્મ - વરહુરહિત તત્ત્વ પૂર્ણ છે.

અરિંતના ધ્યાનથી

પુહ્ય તત્ત્વનું ધ્યાન અને પાપતત્ત્વનો પરિહાર થાય છે.

શિદ્ધીના ધ્યાનથી

જ્ઞાતતત્ત્વનું ધ્યાન અને અજ્ઞાત તત્ત્વનો પરિહાર થાય છે.

આચાર્યના ધ્યાનથી

સંવર તત્ત્વનું ધ્યાન અને આરુપ્ય તત્ત્વનો પરિહાર થાય છે.

ઉપદેશ્યના ધ્યાનથી

નિર્નય તત્ત્વનું ધ્યાન અને બંધ તત્ત્વનો પરિહાર થાય છે.

સાધુના ધ્યાનથી

શિદ્ધિનું ધ્યાન અને સંસારનો પરિહાર થાય છે.

કરુણી પુત્ર તે શિદ્ધ,

કરુણી પુત્ર થવાની જે કરુણ માને તે સાધુ.

શિદ્ધિ સ્થાન તે સ્પદેશી, સંસાર સ્થાન તે પરદેશી.

નવદ્વાર ત્રિપુલનનો સાર છે, મોહનું વચન છે.

જાગણા સુખને માટે પાતે જાપી નવું અને જાગણા
દુઃખનિવારણ માટે પીગણા સુખનો પરિત્યાગ કરવો,
એ શુભલક્ષણના ધારા ઉપર લઈ જનાર છે.

આ નવક્રીર વડે એ માર્કે રિનુંદે થાય છે.

આ નવક્રીર ચેતનરૂપી મદલાને ઉત્પન્ન થયેલું ફલ છે.
જે ઉત્પન્ન થતાંની સાથે મનરૂપી મેલનો મંત આવે છે.

આ નવક્રીરનું 'નવક્રી' પદ એ મત્તિ, પારદ, પારસ,
લોલયુંજક, દાવાનળ અને વડવાનળ છે.

દરેક સંકેત, જગાવ, અવસ્થા, પુદ્ગલ,

જલ, કાલ, ધર્મ, અધર્મ, આકાશ :

એ સવને નવવું મેટલે માન્યે રાખવું.

તેમ સમત્વ સ્થિર થઈને સનાતન સત્યોનો રચનાકાર થાય છે
તથા મનિ સામાયિક અને સમતા છે.

ન નવવાઈ મમતા પોષાય અને નવવાઈ સમતા પુષ્ટ થાય છે.

ન નવવામાં વિષ્વાવષયક અરાજા રિનુંદે થાય છે.

નવવામાં વિવેક, રાજા, દશનિ, ચારિત્ર, સ્વાસ્થ્ય, સમરસતા છે.

નવકાર એક સમર્પણ છે.

જેને નમાએ છાએ, તેને ગામાએ છાએ.

જેને નદી નમતાં, તે આપણને ગામતા નદી અને
તેની આપણે પહુ તેમને ગામતા નદી.

સર્વ જીવો આપણને ગામે, તો જ પંચપરમહિમી પહુ ગામે.
પંચપરમહિમી આપણને ગામે, તો જ સર્વ જીવો પહુ ગામે.

શ્રી નવકારનું પ્રવેશન સુલભનનો પ્રસ (સંકર)
અને તદ્દલચેત્વનો પ્રસ (ગિર્નરા) છે.

નમો - જમો - દમો - શમો - ગમો.

નમનક્રિયા શ્રીમા રૂપ છે, ઈન્દ્રિયાનિન્દ્રિયાના દમનરૂપ છે,
સર્વ જીવોને સંતોષ દેનાર શમનરૂપ છે અને તેની સર્વ
જીવોને અતિશ્રદ્ધ - વલ્લભરૂપ છે, માટે પરમ ધર્મરૂપ છે.

શ્રી નવકાર એ સમ્પ્રદાયન છે, દયાળી રૂપ છે.

નવકાર એક પ્રકારનું દાન હોય છે તેને ગણનારમાં
દાનરૂપિ વધે છે. દાનોમાં શ્રદ્ધ દાન સન્માનનું દાન છે.
તેમન - વચન - કાયા - દશે સહુ વડે પહુ ધર્મ શાંતે છે.

નમો = ગાંધીનું નવામ, અરિંતાહું = મહાવાર નવામ

‘નમો અરિંતાહું’નો અર્થ

અરિંતાના શરહો નવાનો જે વિચાર છે, તેમાં રહેલ
જાણના પૂરના જાણે નીચપણ વિચાર કરી ન શકે.

સર્વ વિચારોનો તે ચક્રવર્તી છે.

‘અરિંત પ્રાપ્તિના મુકુટ છે અને આપણે તિમ્બા
મરહુનો રબ ઘાયો’ એ ‘નમો અરિંતાહું’નો અર્થ છે.

પંચપરમશક્તિમાં શું પ્રશષ્ટ?

અરિંતોનો ઉપકાર, શિષ્યોનો આધાર,
આચાર્યનો આચાર, ઉપાધ્યાયનો વિચાર, સાર્થનો સુકાર.

અરિંતથી અધિષ્ઠાત્મકો પચતનો ક્રમ

અરિંત, શિક્ષક, સાર્થ, દેવ (શાસનદેવતા, ક્ષત્રિપાલાદિ)
ગૃહ ઉપકારી માતા, શાસનાધિષ્ઠાત્મક, ક્ષત્રિધિષ્ઠાત્મક
આમ ક્રીષ્ણ અરિંતો અને હલ્લે અધિષ્ઠાત્મકોનો ક્રમ છે.

અરિંત, અરંત અને અરૂંત

આ ત્રણ અર્થમાં સર્વ દેવોનું દેવપણું સમાઈ વચ્ચે છે.

આ નવક્રીર એ વિભાવને નખાવવાની અને
સ્વભાવને નખવાની અદ્યુત ક્રિયા છે.

‘નખી’ પદ પરિપ્રજ્ઞ વેરામને સુચવનારું પદ છે.

‘અરિહંતાહું’ પદ એ સ્વભાવને સીપાપાવ, તેના પ્રત્યે
ભાવ-ભક્તિ વધારી સુદૃઢ સ્નેહને જગાડનારું પદ છે.

અરિહંતને નખરૂદાર કરતી વખતે ભૈદનમય અરિહંતને
અને અભૈદનમય પીગળા આત્માને નખરૂદાર થવું છે.

જ્ઞાનશાસ્ત્ર = આ બિનેશ્વરોનો અગુલ્લંઘ્ય ઉપદેશ.

‘નખો અરિહંતાહું’નો એક અર્થ નાચે મુજબ થઈ શકે:

‘આણં તાણં પ્રમાણં’ અરિહંતોના આશા રક્ષા કરનારા છે,

શરહુ આપનારા છે, એ વાત માને પ્રખણુ છે.

‘નખી’ પદ પ્રખણુવાચક પદુ થઈ શકે છે.

જે વસ્તુ પ્રખણુભૂત હોય, તે જ નખનાય બની શકે છે.

પ્રકષેણ માનં પ્રમાણં | અહીં ‘માન’ શબ્દનું ઉલ્લેખ = ‘નખી’.

પ્રખણુનું પ્રાપ્તમાનં ‘પમાણં’ થવું છે,

તેમ શુદ્ધ માનં ‘આણં તાણં પમાણં’ થવું.

'નમસ્કાર કરવો' સંટાળ...

હૃદયપૂર્વક જો લાધ અને માધું પ્રભુને અર્પણ કરવું.
અરિહંતને નમ્યો તે તેના માગને - સન્માનને નમ્યો.
તેનાઈ ઉન્માગની રૂચિ ટપી અને સન્માનની રૂચિ જાગી.
નમસ્કારમાં જેને નમવાનું છે, તેઓ જનહુભાષણને પામેલા છે,
તેમ તે નમસ્કાર લખનો નાશ કરનાર ભાષ્ય પેદા કરે છે.
ભાષ્યનું ભવ ભાગો. ભાષ્ય = પ્રેમ અને ભવ = સંસ્કાર.

'નમ્યો' સંટાળ જાનશરતી શરહ્યાગાતિ.

અંત જ ક્ષી નમસ્કારના ભાષ્યમાં

અભ્યા શરહ્યાગાતિના પ્રતિસાદ છે વર લેવા પડે છે.
જર્ધા પ્રાણો પ્રેમપૂર્વક નમસ્કારના ક્રિયામાં સામેલ પામ,
ત્યારે તે ક્રિયા આત્મપ્રદેશમાં અદ્ભુત ઝંકાર પેદા કરે છે.
તે ઝંકાર = જગતના જર્ધા ભવોના કલ્યાણનો મહાશંખનાદ.
નમસ્કાર કરતી વખતે રમી સમુદ્ધુ જલાર રલી ભવ,
તે આંગણે અવસર રીધ અને સગો ભાઈ રલી ભવ,
તેના નમ્યા દિયિત્ર ઘરના ગણાધ.

શ્રી નમસ્કારભક્ત દેરા માત્માની પાત્રતાને ન પડવા,
અં કીરી વ્યવહારમાં અથવા આસાદોલ છે.

ત્યાં સુધી એ પાત્રતા ન વિત્તે, ત્યાં સુધી
પાપસંજ્ઞામાં આવવાની ભવના યજ્ઞતા ઘટતી નથી.

‘શ્રી નમસ્કારને શરૂએ નવું’ સંજ્ઞા

શ્રી પંચ પરમજિ ભાવંતોના સર્વભવલિતાવધ્યત ભક્તિમાં
પરિભાગા સિત્તજં વચ્ચર સ્થાપન તરું.

નમસ્કાર સિત્ત નમસ્કારભક્તિ વાસિત ધ્યં વચ્ચ, તેમ
તેમ ભવને ભક્તિ આપવાનો આંતરિકભક્તિ જીવતો નથી.

નમસ્કારને સંજ્ઞા પરિભાગો સંજ્ઞા રહેવા છતાં
સર્વનો સંજ્ઞા જાની શકે છે.

વચ્ચે મન છે, તે વચ્ચે તો જરી માત્માનંદ અનુભવ્યાં.
મનોનાશનો ઉપાય ‘નમસ્કાર’ પદનો આભ્યાસ છે.

અં આભ્યાસ સર્વનો સંજ્ઞા ભેડી આપે છે.

સર્વનો સંજ્ઞા ધ્યે સંજ્ઞા મનનો નાશ ધ્યે સમજે,
કેમકે મનનો રજાવ સ્વભાવ વિચાર ઉદ્ધર છે.

શ્રી ગવસ્ત્રીર મહામંત્રાં,

ચતુઃશ્વરહુગામ્ન, દુષ્ટગાર્હ અને સુષ્ટગાનુષોદન-
એ ૩ વસ્તુ ગર્ભિત છે.

પરલગં પ પદ વડે ચતુઃશ્વરહુગામ્ન થાય છે.

દેવ્તા અને સાતમા પદ વડે દુષ્ટગાર્હ અને

આઠમા અને નવમા પદ વડે સુષ્ટગાનુષોદના થાય છે.

નિર્દુષ્ટતામાં ગવસ્ત્રીરને સાધાવિત્તું ચંગા ઉછું છે, તેની
'સાધાવિત્તના પાલનની શક્તિ ગવસ્ત્રીરની ભક્તિથી શક્ય છે'

એ સિદ્ધાંત માન્ય રાખ્યો છે,

તેની દર્શનાત્મકો પ્રયત્ન ઉદય ક્રિયા ગદ્ય પદ્ય વર્તન
ક્રમવત્તું બધા જોમાંથી પ્રાપ્ત થાય છે, તે ભક્તિ, બહુમાન,
ભાવના અને અગ્રપ્રેક્ષા વડે પ્રાપ્ત થાય પદ્ય છે.
ગવસ્ત્રીરમંત્રની આરાધના એ કલ્યાણભાવની આરાધના છે.
આત્મભાવનું સ્વરહુ છે, જે સર્વાત્મભાવને વિત્સાવા
પરમાત્મભાવમાં પરિહૂમ પામે છે. આત્મભાવ એ તો
મહાભાવ સ્વરૂપ છે, તેની ગવસ્ત્રીર એ મહાભાવ છે.

પોરના શિશ્વતિ ૬૯ મોડામોડી ઘટે, ત્યારે આત્માને

'નમો અરિંતાણં |' બેનબ્બની ભાવના જાગે છે.

નમસ્કાર મંત્રમાં શુદ્ધ આત્મશાસ્ત્રના પૂના છે.

અરિંત એ આત્મશાસ્ત્રનું અપૂર્વ પ્રત્યક્ષ છે.

રાજનશાસ્ત્ર, વચનશાસ્ત્ર, આત્મક્રિયાશાસ્ત્ર, પૂનાતિશાસ્ત્ર,
અપાપાપગાપાતિશાસ્ત્ર આદિ આત્મશાસ્ત્રના જ પ્રત્યક્ષો છે.

અરિંતાદ પાંચ શિષ્યપ્પ સર્વ પ્રાહુઓ સત્ત્વ છે.

અરિંતાદ પાંચ નિર્ભય છે, કારણ સર્વ લિતાશાસ્ત્રવાળા છે.

મુતનતાગુણને વિષ્ણુવવા 'નમો અરિંતાણં' મંત્ર પદ છે.

એને સ્વાસુની જેમ ધારણ કરવા બંધે સર્ધ:પતનકે જગ્યાપ

અને ઉદ્દર્શગાપન કરવા બાટે સમર્થ ધર્મ શાકે છે.

નવકીરમંત્ર કાપ કરતાં પછી અનંતગુણો સૂક્ષ્મ છે.

આ નવકીરની વ્યવસ્થા અને મલ્લા સમજવા

આટલા વિચારધારા આવશ્યક છે.

એના જાપકે નવકીર પ્રત્યેના નિષ્ઠા દૈઢ જાનશે.

'નમસ્ક' સંસ્કૃત સર્વને ગાપકું, સર્વને સમાન માનકું.

Imp.

સમસ્ત જ્ઞાપરાશિના ઉપકાર તણે ચાલને જ
જ્ઞાપ દુક્તિપાગાં અગાપ વધે છે.

કીર્ષ જ્ઞાપ કહીલાને, કીર્ષ પ્રપીદને, કીર્ષ માધ્યરશ્વને અને
કીર્ષ મ્પ્રાને વિષય જના આગાપ વધવામાં ઉપકાર કરે છે.

ચાલા સમજી ઉગાવા તે લખામરકાર છે.

તે ગમરકારલખામાં જ્ઞાપને સિધ્ધ રાજનાર અને
અલંકારલખાને નિવારી ચાપનાર છે.

ગમરકારલખા = ગમલખા, ફાસલખા, વિનીતલખા.

જ્ઞાપના ઉપામાં ગમરકાર પદાથ છે,

તેના ઉપામાં મ્પ્રાદ લાવી સલવ જને છે.

ગમરકારલખાનું તત્ત્વ શું ?

એને ઉત્તર છે જ્ઞાપવના અચિન્ત્ય શાસ્ત્રાને રચાતાર.

સમગ્ર શાસ્ત્રોના રચના

જ્ઞાપવના અચિન્ત્ય પ્રલખાનું વહીન કરવા માટે જ ધર્ષ છે.

ગમકારના પ્રથમ પદને એ સલસ્થાથ ફે:

'મારું સાધાન્સ' મટી 'તારું સાધાન્સ' સ્થપાશે,

૪ શબ્દો શા માટે ?

અરિહંતાના શબ્દોને મૂલ્ય આપી છે અને કૌંઠ બધ છે.
સિદ્ધેના શબ્દોને પ્રખરિષ્ટ ગણે છે અને માન બધ છે.
સાધુના શબ્દોને કચ્છુલા પેદા થાય અને માયા બધ છે.
દમનના શબ્દોને માધ્યરશ્ચ આપી અને લીલા બધ છે.
પ્રભુને ગમસ્કાર એન નિલાલ કરનારી છે, તેમ
પ્રભુને ન ગમવાનો અધ્યવસાય વિનાશકારક પહુ છે,
એવા ઉભય પ્રકારની સમજણ આપેલ છે.

ગવકાર કઈ રીતે અખિલ શબ્દકલ્પ ?

શ્રી વીદ્યેના સારભૂત કે દીલગભૂત સીકાર એન
અખિલ શબ્દકલ્પ છે, તેમ અર્લકાર કે ગવકાર પહુ
સાંદપૂર્વ અને દ્વાદશાંગીના સારકલ્પ કે સંકોપકલ્પ લીવાઈ.

‘નમો અરિહંતાણાં’માં...

ગમસ્કાર એ ભૂલનો એકરાર અને શુદ્ધિ છે.

‘પરીતપ્તી ભૂલ નેપા અને જામનો ગુહુ નેવી’

એ ગમસ્કારભયની પહેલા શરત છે.

નવક્રીરમાં સર્વ વસ્તુ આપવાની તાત્કાલ છે.

નવક્રીર ગણે ત્યારે આગળ વિચારનું અનુસંધાન ચાલે છે,
જેથી નવક્રીર ગણતાં પ્રથમ શાંતિમંત્ર લખવાનો હીય છે.

તે પછી વિચાર કરે કે આકાશ, પૃથ્વી, જલ, અગ્નિ,
વાયુ વગેરે તત્ત્વોમાં શાંતિ પાડી, તો તેના ઘરઘલ
ફરવાનું વિચાર્યો નષ્ટ થાય છે. આત્મા શાંતિસાગરમાં
ડૂબી ગયાનો અનુભવ થાય, તે પછી જ નવક્રીર ગણવો.

નવક્રીરનાં ત્રણ સ્તંભ

(૧) સતીક્રમ (૨) સમર્પણ (૩) ઈન્કાર.

નવક્રીર ગણવાની થતી સખેટ આવડત ગણા શકાતી નથી.
તેનો ભાષ ફરવાની જન્મોજન્મ પુણ્યની ખોટ નથી નથી.

એક સખેટ રૂપિયાની મુડીવાળી એક કંપની

રોકેલા લગભગ રૂપિયાની ખોટ કરે, તો પછી

એક મુડી પૂરી થતાં ૨૫૦ વર્ષથી ૫ વર્ષ સમય લાગે.

નવક્રીરના પ્રભાવી સત્ક - અસત્ક, ભયોતિ - અંધકાર,

સમર્પણ - સ્વાથ એકેડીઓ સ્વર્ણ રતી શકતી નથી.

‘નમો અરિહંતાણાં’ પદમાં વિવેક, ધેરાચ્ચ, શામ,
દમ, સંતોષ, શ્રદ્ધા, ઉપરતિ, સમાધિ, મુમુક્ષુતા વગેરે
સુધામાં સુધનોનો એકસામટો સમાવેશ સામાનો દોહાય છે.

‘નમો’ પદ દૃષ્ટિ સુધારે છે.

‘અરિહંતાણાં’ પદ વર્તન સુધારવા માટે પ્રેરણાદાયક બને છે.

‘નમો’ એ શૂન્યતાવાચક છે.

નવમીરમાં ૬ વાર એ કબુલાત થાય છે કે : ‘હું’ જેને ‘હું’
મને ‘મારું’ માનું છું, તે નિરાધાર - મિથ્યા - અસત્ય છે.
‘અરિહંતાણાં’ સત્ય - સર્વસ્વનો ત્રિકાલાબાધી આધાર છે.

‘નમો’ એ દ્રવ્યસમૂહોનું દાન છે.

અંતરાત્મા એ ભવ્યસમૂહોનું સમર્પણ છે.

સમૂહ = જાલિરાત્મા. અંતરાત્મા = મન, બુદ્ધિ, અહંકારાદિ.
પ્રાહ્ણોનો આધાર અંતરાત્મા તથા અંતરાત્માનો પરમાત્મા છે.

નવમીરનો રસસ્મરૂત તાત્પર્ય અર્થ

જાલિરાત્માનું અંતરાત્મામાં-અંતરાત્માનું પરમાત્મામાં વિસર્જન.

નવમીરમાં અમાં પ્રોક્તત્વનો અર્થ છે.

‘નમદી’ પદમાં...

દુષ્ટતાથી પાછા ફરીને સુસ્ત તરફ ગામન ફરવાની
ધરણા અભિવ્યક્તિ થાય છે.

અરિ + હંતાણિં પદમાં...

દમકીય અવસ્થા કે જે અવસ્થામાં મેંચાદિભયો અને
તદ્ગુરૂપ મલાન આચરણ વડે કૌંઘાદિ ભયશત્રુઓને
લણા ગાંધ્યા છે, તેનો બીધ થાય છે.

અરિહં + તાણિં પદમાં...

પ્રભુની સમવસરહાસ્થ પ્રકીય અવસ્થાનો બીધ થાય છે.

અરિહંત + આણિં પદમાં...

પ્રભુની તત્પ્રકીય અવસ્થા કે જે અવસ્થામાં પ્રભુ સર્વ
જીવોને તારવા માટે આસાના આરાધન વડે આસાસ્વરૂપ
બની ગયા છે, ભક્તિ ફરનવને અગુગ્રલ ફરવા વડે અને
અવસા ફરનવને નિગ્રલ ફરવા વડે સ્વયં આસારૂપ,
તત્પરૂપ બની ગયા છે, તેનો બીધ થતો જણાય છે.

ભયરૂપા સઘણા ધૂડી નવકીરમાં જ રોકીએ.

મોક્ષનો મહામંત્ર અથવા નવક્રીર

'નવક્રીર'માં તૃતીયતા છે, પરાર્થચારિતા છે, આત્મરુપદર્શિતા છે, પરમાત્મરુપદર્શિતા છે, તેમ 'નવક્રીર' એ વિનયનું અને વિનય એ મોક્ષનું બાજ છે, તેમ જ નવક્રીરમંત્ર એ 'મોક્ષના મહામંત્ર' તરીકે ગણવાય છે.

નવક્રીર એ આત્મરુપદર્શિત્વભાવનું જ શિક્ષણ છે. નવક્રીર એ પાપલીહતા, લજ્જાહતા, ગુણચરિતા, અશઠતા, દીર્ઘદર્શિતા, સૂક્ષ્મદર્શિતા, લબ્ધલક્ષિતા, ગુણભુવચરિતા, પાપલીહતા તથા તૃતીયતાદિ ગુણોની સાર્થનારૂપ જ છે. સાધાચિત્ત એ ચારિત્રદર્શ છે. નવક્રીર એ શુભદર્શ છે. તેના સુલિત થતી ચારિત્રની આરંભના પ્રક્રિયાનો રુપ છે.

રાગ ક્રિયાઓમાં મોક્ષ: |

નવક્રીરનું રાગ તથા સાધાચિત્તની ક્રિયા મળીને

તરીકે પ્રક્રિયાગ બને છે.

નવક્રીર એ ધર્મના beginning of beginning છે
અને સાધાચિત્ત એ ધર્મનો end of the end છે.

આત્માને પરમાત્મા બનવા માટે જેમ સર્વ જીવો સર્વ
આત્મદશિત્વિભાવ ફેલવવાનો છે, તેમ આત્મસમદશિત્વિ
-ભાવ ફેલવવા માટે દયા, પરોપકાર, ગુણરાગ અને
સત્કર્માદ આદિ ગુણો જરૂરી છે.

વ્યાપક દૈશિકો કોઈપણ સદ્ગુણના સાધના કર્યા પછી
તે મન, વચન, ક્રિયા, ભુક્ષિ કે હૃદય વડે થતી હોય, તે સર્વ
સંકર સંપેક્ષાઓ આ નમસ્કાર પ્રણામની જ સાધના છે.

બાળ્ય ગાંધી નરિ પછી જગતના બધા જીવોને

અર્પનિશ આ નમસ્કાર સંભાવવો,

બધા જ તે સાંભળે છે, તેમ વિચારી માંતરમાં જવો.
પાટીયા ઉપર બેસતા શબ્દોના જેમ નમસ્કારના અક્ષરો
વાતાવરણ ઉપર પડેલાની ઘમ્પ પાડે છે, તેમ જ
ઉંડે સુધી ફેલાય છે અને જે કોઈ જગ તે પ્રદેશના
સંબંધમાં આવે છે, તેના ભાવને પ્રેમપૂર્વક આલિંગે છે.
પૂર્ણ નમસ્કારમાં સત્કલ પ્રારોધકારને નિર્મૂલ જરવાની
સંપૂર્ણ ક્રમતા હોવાની વાત સો ટકા સચી પ્રતીત થાય છે.

શ્રી અરિહંતાભયની આરાધનાનાં
પરમ પ્રભાવી પાત્રો ભવેત્યાભય

શ્રી સિદ્ધે ભગવંતોની પૂહૃદૈશ્ચિને ઝીલવાનું મહાકૌન્દ્રે બને છે.
'નમો સિદ્ધાણં' પદની આરાધના ફરતાં ફરતાં આરાધક
ને પદે ભયધી સિદ્ધેશિભા ઉચ્ચ ખિરાજે છે,
તે સમયે તેના આત્માની વિશ્વોપકારક શાસ્ત્ર પ્રગટે છે.

તે શાસ્ત્રધી બંધાતા પુહૃદયનું મહ્ય
ભાષે ભાંડી રુચ્ચર્ણ ફરતાં પહુ અનંતગુહ્યું અધિક છે.
'નમો અરિહંતાણં'

એ સમતાભયને ગમસ્કાર છે,
જે સમતાભય પાપવાપાં આપતાં અંતરણીને નિવારે છે.
અંતરણીને નિવારવા - સમતાભયને અત્મારુ કોપવા
માટે શ્રી ભગશાસનની રચાપના છે.

ગમસ્કારભયધી સમતાભયનું બહુમાન કોપવાય છે.
'નમો' ર્ક પ્રેમભય અથવા અર્પણભય છે.
ર્ક માટે નારીહૃદય જોઈએ, તે 'નમો' પદધી કોપવાય છે.

નમદે = અનુરાગ. અરિહંતાણં = અનુગ્રહ.

અરિહંતોના અનુગ્રહથી અનુરાગ બધે છે અને
અનુરાગના વૃદ્ધિ થવાથી અનુગ્રહની પણ વૃદ્ધિ થાય છે.

અનુગ્રહ અને અનુરાગ પરસ્પર સાંપડે છે.

એકના વિના બીજાં સહી શકતો નથી.

નમદે = માતા. અરિહંતાણં = પિતા.

બંનેના સંબંધથી ઉત્પન્ન થતો

શુભ કૃષીપશાદ લખ્ય તે ગર્ભધવજ્ઞ ગણાય.

'દાસોડલં' એ નમદેનું પ્રત્યય છે, તેથી 'નમદે'ના અર્થથી
પણ દાન અને સમર્પણાલખ્ય જાગે છે.

તેના પરિણામે આત્માનું અરિહંતરચ્ચરિત્ત પાપા શકાય છે.

ન + ધો ધાં 'ધો'નું ઉલ્લું 'ઓં'

નમદે શબ્દમાંથી 'ન' યાદી 'ધો'ને ઉલ્લે કૃતવામાં આવે,
તો 'ઓં' શબ્દ બની જાય છે.

'ન'થી હું જાણું ત્રિંદ્ર ધાંગતો નથી એમ સૂચવાય છે અને
'ઓં'થી આપ મારા દાસ્તલખ્યને રચાશો એમ પ્રાર્થાય છે.

‘नमो’तुं उत्तुं इप मीन पञ्च ध्ये छ. मीन = मुनिपञ्च.
 ‘अरिंतोतुं मुनिपञ्चं मने प्राप्ता धार्यो’ अस्या
 तावन्ता पञ्च ‘नमो अरिंततावां’ पदमांशु नात्पत्ता शक्ते छे.

७१ = न, मो = मम = धरात्प = दासोऽलं.

अरिंतं = सोऽलं = लेदीपासना.

तावां = अलं = रु मम = अलेदीपासना.

न = नाऽलं, मो = न मम ।

अरिंतं = सोऽलं, तावां = रु मम ।

समनो प्रथमाङ्कुर ‘सोऽलं’, द्वितीयाङ्कुर ‘रु मम’ने सुर्यवे छे,
 नमनो प्रथमाङ्कुर ‘नाऽलं’, द्वितीयाङ्कुर ‘न मम’ने सुर्यवे छे.
 ‘अरिंतं’ शब्द उअङ्गीटिना अलं अरिंतं आत्पलपणने मने
 ‘तावां’ रङ्गलपणने सुर्यवे छ. उअङ्गीटिनो अलं अरिंतं
 शुद्धात्मा से न त्राहुं अरिंतं रङ्ग मने शरद्वे छ,
 अदो लपण पञ्च अ नमनीरणा प्रथम पदमांशु नात्पत्ते छे.

अरिंत - अरुंत - अरुंत अ नहुं इपो उअरुंत

अरिंततावां । अरुंततावां । अरुंततावां । पदी ध्या छे.

ગવકાર મહામંત્ર એ મૂળ મંત્ર છે.

પ્રથમ જે પદો પરમશિષ્ય ભગવંતોના પ્રશંસારૂપ છે અને

ચૂલિકા તિષ્ઠા ગવકાર ક્રમવાચીની પ્રશંસારૂપ છે.

ચૂલિકા સહિત મૂળ મંત્ર સર્વજ્ઞવૃંદાં સ્વેન જ્ઞાતવના

અને એમાં છુપાયેલા શિષ્ટાવના પ્રશંસારૂપ છે,

તેમ તે સર્વોત્તમ મહામંત્ર છે.

ગવકારનો સાર તેના ચૂલિકા છે,

ચૂલિકાનો સાર આત્મશબ્દશિત્વિ છે અને તેનાઈ

પરમાત્મશબ્દશિત્વિરૂપી સુવૈચ્છિક ભાવોના પ્રાપ્તિ કાર્ય છે.

ગવકારના ભાષ જ્ઞાનેણ્ણરી ભવઈ છેડાવ, જોધિભાભ

અર્થવા આ વિગ્રપ્રહ્લાત વિશુષ્ટ દમ્બના પ્રાપ્તિ કરાવે છે.

હૃદયમાં ગવકારને ધ્યેયઃ કરી રાજવાઈ

ચિત્તના વિપરીત ગતિ અટકે છે.

પરશુ સમયે તેને વચંવચર કરવાનું કહ્યું છે.

એક સર્વપાપનો નાશ અને

સર્વમંગલોદાં પ્રધાન મંગલને ભાભ કાર્ય છે.

‘નમદે’ એ ચંદ્ર છે. ‘અરિંતાહું’ એ સૂર્ય છે.

‘નમદે’ એ શુદ્ધ મન છે.

‘અરિંતાહું’ એ શુદ્ધ આત્મા છે.

‘નમદે’ મનતાનો ત્યાગ છે.

‘અરિંતાહું’ સમતાનો રચાઈ છે.

માગવાના ‘મોદ’ અને આપવાના ‘અર્પ’ને મૂળમાંથી ઉભાડી ગાંધવાનું અને તે સમર્થક આ વ્યવસ્થાના પ્રત્યેક અક્ષરમાં ભારીભાર ભરેલું દેખાય છે.

સ્વને અપાતો ભય કરવાને ભયમાં પરિહારી છે.

ભયમાંગણના મલાસાગર કરતાં એવો

આ નવકીર મલામંચના આરંભના પ્રત્યે વધતો નવો નિષ્કપરભય આગામી શુભનો સૂચક બહાવ છે.

નમસ્કારમલામંચ શાલ્ય છે, કારહુકો મોક્ષાભિલાષ,
વિષ્વપ્રેમ, સદાચાર, સદ્વિચાર, પરોપકાર શાલ્ય છે.

વિષ્વના ભયો પ્રત્યે પ્રેમ એ ન અરિંતાવ્ય છે.

મોક્ષના ઘરછા એ ન સિદ્ધિવ્ય છે.

મનને શ્રી પંચ પરમજિજ્ઞા દ્યોનમાં
ભાગ સૂચનાનો ઉપાય સંક્ર ન છે કે :

જે મન રૂપી સોયમાં પંચપરમજિજ્ઞા ધ્યાનરૂપી દીરાને
પરીવહી છે, તે મનજું નાનું જે સ્વાચરૂપી સ્વચરૂ પુરાઈ
ગયું છે, તેને પરમાર્થ અને પરાર્થભાવ વડે સ્વચ્છ સ્વચ્છ.

પછી જ તે મનરૂપી સોયમાં શુદ્ધ આત્માઓના
ધ્યાનરૂપી દીરી પ્રવેશ પામી શકે છે.

ભાગસૂચનાં છૂટવા અને ભોક્ષીતરમાં જવા વાટે
મનને 'નમ'માં પરિહૃતમાં શાખવડું જોઈએ.

મનમાં 'નમ' ભાવ આવે, ત્યારે મન સ્વચરૂનું કારણ
બનતું ચટકી ભાવ અને વિશુદ્ધિનું કારણ બને છે.
સર્વને નમનારી, આત્મ સુખ ગહનારી અરિંતને નમ્ર છે.

અરિંતને નમનારી સર્વને નમ્ર છે.

ભાવનમસ્કાર = નમસ્કારની પરિહૃતિ/નમ્રહૃતિને નમન.

'નમ્રે નમઃ।' સૂક્તિ: નમસ્કારભાવને ડું નડું છું.

આમ એ સ્વતંત્ર પંચ બનેલી.

દિવ્યબંધન અને દિવ્યના કલ્યાણના ભાવના સ્વર્ણની
નવસ્તાર મહામંત્રના આરાધનામાં સ્ત્રીલિંગ - પારલૌકિક
ઉભય દિવ્યો અને માંતરાથી દૂર કરવાનું સામર્થ્ય છે.
નવસ્તારમંત્રની આરાધનાને બચવર સ્વરૂપ બનાવવા માટે

કેટું તત્ત્વ ખાસ જરૂરી છે ? શુભ ભાવના.

જ્ઞાતાના સર્વ જીવો સુખા પામ્યો. દિવ્યના પ્રાહ્લાર્થોને
સદ્ભુક્ષિ મળ્યો. સર્વ દુઃખમાત્રથી મુક્ત પામ્યો. પાપરહિત
બનો. મોક્ષસ્વપ્ન પામ્યો. કીર્તિ કુશળ, વિરોધા કે દુઃખદાતા
હીન, તેને પહુલ આ ભાવનામાંથી બાદ નરિ કરવાના,
બાલકે અને માટે વિશેષ પ્રકારે આ ભાવના ભાવવાની.

વહેલા પ્રભાતે આ ભાવના કરવાની

અની અપત્કારિક શુભ અસ્તર દેખાય છે.

જે નવસ્તારને જાહે - જપે, તે સ્પર્શવાણને અવશ્ય જાહેશો.

જ્ઞાતાના ભિન્ન ભિન્ન મંત્રોનું દેવાન કર્યું,

તે તત્ત્વથી નવસ્તારની જ આરાધના છે.

કે હીં વગેરે બધા મંત્રો વડે નવસ્તાર જ સ્તવાય છે.

પરમશિભાવંતોમાં આધ્યત્મિક વિદ્યુત,
રાજાનો પ્રકાશ અને આત્માનું તેજ ભરેલું છે.

તેને આપણા તરફ વાળવા, વખાંત આપવા
આપણે 'નમસ્તે'નું બરન દબાવવાનું - ઉઘાડવાનું છે.

'નમસ્તે' પદશ્રી ધમની મલાકુતાનો વજ્જર શાસ્ત્રપુંજ
આપણે આપણા પ્રત્યે વાળીએ છીએ.

'નમસ્તે' વડે ભક્તિ સર્વ ભારહૃદય મુક્તિ બને છે.

'નમસ્તે' પદમાં પ્રબલ ભક્તિ, શ્રીષ્ટ અનુભવ, અધિભક્તિ પ્રેમ,
સર્વ સુખવૃદ્ધિ અને અનન્દ શરદ્ધાગતિ રહેલા છે.

'નમસ્તે'નો ભક્ત મનમાં ઉતારવો એટલે પંચ પરમશિષ્ય
પ્રત્યે-પંચ પરમ આદર્શો તરફ પારાધર ભક્તિ પ્રગટાવવા.

'નમસ્તે' પદનો સંધામાં સ્મરણ કરવાં ન

સાહેબર ભક્તનું વિષ, સ્વાથ ભક્તનો સંક્રમિ અને
તિરસ્કારભાવની કુદ્રેતા આપોઆપ વિલય પામે છે તથા

તેના કન્દે પરમશિભાવંતો સુખ તાદાત્મ્ય આપે છે.

'નમસ્તે'ના સુધત્તને રીંગ - શીષ્ય ઘેરા ન શકે કઈ રીતે ?

સાર્થનાની ચાલ 'નમો' છે, તે પરમૌષ્ણિભાવંતો પ્રત્યે છે.
 તેનો અર્થ આપણા આત્મામાં રહેલ શુભાત્મ પ્રત્યે છે.
 નમસ્કાર = ત્રિફરહ યોગે અનુકુલ જનવાની ક્રિયા.
 'નમો' પદના અવલંબનથી ધર્મપલારુતાને અનુકુલ જનાય.
 જેમ પૌદ્ગલિષ વસ્તુમાં લવલપહ ફરાવવાની શક્તિ છે,
 તેમ પંચપરમૌષ્ણિઓમાં મોહીશુષ આપવાનું સામર્થ્ય છે.
 'નમસ્કાર પાદવી' અર્થે સર્વ હિતનો ભાષ્ય સ્મરણી,
ધર્મ પલારુતા પ્રત્યે અનુકુલ હૃતિ ધવા તથા

પરમ કલ્યાણનું જાન સીપાવું.

ચોક્કસ પ્રકારની યજ્ઞતા આવ્યા વિના આ શક્ય નહિ.
 'નમો' એ મોહીમાગ, 'અરિલંતાહું' એ તત્પરાણ છે.
 નમસ્કારમાં રાણ અને ક્રિયા જન્મે છે.

નમસ્કાર એ આત્મા છે,

સપભાષ્ય એ સર્વ છે, સર્વિક્રિયા એ શરાર છે.

નમસ્કાર ન ગામે, ત્યાં સુદૃઢ સમન્વયું ઃ

લવના મોટી પરંપરા જાતી છે.

જ્યાં સુદ્ધ શ્રી અરિંત પરમાત્માના નામ, ગુણ, ઉપકાર
અને વિજ્યાં આપણા સમગ્રતાને સ્થિર નરિ કરીએ
અને આપણા દશી ય સમુદ્ધને સમર્પિત નરિ કરીએ,
ત્યાં સુદ્ધ આપણા પૂર્ણ ધરનો ધર્મ નરિ જડે,
રોડપટ્ટીનો સંત નરિ આવે.

તે ધારે શ્રી અરિંત પરમાત્માના શરહાનો જ આધાર છે.
ભરિરલિત ધવાનો ઉપાય નબ્કીર છે,
શ્રીજું કારહુ સર્વ જલો પ્રત્યે પ્રેમ પ્રગટે છે.
અરિંતોનો જમરકાર જલને નિલેંદે જનાવનાર છે.
શ્રીજું કારહુ સર્વ જલો પ્રત્યેના પ્રેમ વડે
અરિંતોએ ભવશરુ જતી લાધા છે.

નમરે = દાન, વિનય અને શ્રીવચનાની સરિતા - જલ.
અરિંતાણાં = વિવેક, પૂજન, પરોપકારનો સ્વાગર - શિવ.
'જમરકાર' શ્રીલ સંકારની લાર અને પ્રેમનો વિનય.
નબ્કીરના સંત નિષ્ઠાપૂર્વકના જાપનો તાપ,
ભવના ગામે તેવા ઘપ (પાપ)ને નિમૂદી કરી શકે છે.

‘નમસ્કારભાષા’ શ્રીલંકા આત્મભાષાના સુવર્ણપરિતાનો
સ્વાચાર અને અનાત્મભાષાનો ઠુસકાર.

શ્રીલંકા + તાળી = પરમશિલભાષામાં પ્રવળો વ્યવસ્થા.
તમ વિસ્તાર અર્થમાં છે અને તેના ઉપરથી ‘તાળ’ શબ્દ
જન્મે છે, તેથી ‘નમરી’ વડે પ્રવળી તેલના ટીપાને ‘શ્રીલંકા’
પરમાત્મારૂપી ભલમાં ઝંજોળવાઈ સુવર્ણભાષામાં વિસ્તાર
બધ છે, સ્વાચારભાષામાં સંકીર્ણાઈ બધ છે. પ્રવળી
તેલના ટીપાને શ્રીલંકારૂપી ભલમાં ગદાવવાના-ગાંજવાના
ક્રિયા ‘નમરી’ પદ વડે થયે છે, પછી તેના સ્વભાવ વડે
તે પ્રવળી તેલ શ્રીલંકાભાષામાં-સુવર્ણભાષામાં ‘તાળ’
શ્રીલંકા કે વિસ્તાર બધ છે, તન્મય બના બધ છે.

તેમ ભલમાં પડેલું ધીરું ટીપું સંકીર્ણાતું બધ છે,
તેમ પ્રવળી ભલમાં પડેલું ‘નમરી’ રૂપી ધીરું ટીપું
વ્યષદોના વાસનાઈ સંકીર્ણાઈ બધ છે.

‘નમ’ સ્નેહવાળું લીઈ તેલ-ધીના ખિંદુના ઉપમા ધોરૂ છે
અને પ્રવળ એ ભલના સ્થાને છે.

પંચપરમહિતના આરાતોના દલિલા
અરિલંતો, શિક્ષો, આચારો, ઉપદેશો અને સાધુઓના
આરાતો ફરેલી ગમરફાર
સર્વ પાપનો સમૂહ નાશ ફરે.

એ ગમરફાર સર્વ મંગલોમાં પહેલું મંગલ છે.
આરા તે આરા છે, તેમાં તર્ક કે દલાલને અવકાશ નથી.
અરિલંતોના આરા વિશ્વમજાલપ્પના છે,
શિક્ષોના આરા સમદશિત્વના છે,
આચારોના આરા સદાચારપાલનના છે,
ઉપદેશોના આરા શ્રુતાધ્યયનના છે,
સાધુઓના આચારપાલન અને શ્રુતાધ્યયન સુલભના છે.

ૐ આ પંચપરમહિતનામક પદ છે.

તેને ગમરફાર અને તેમના આરાતો ગમરફાર,
એ ૧૧ મંત્રો લીધેલાં જાંધનાં ફરવાનો અગત્ય ઉપાય.
વેદિકાના વિશ્વ સર્જના સંજાંધનો સારો ગાદ
આ ગમરફારમાં સંજાંધ છે.

સાધાકિત્ત ૨૬ સુખભયની ક્રિયારૂપ છે.

ગવકાર એ સુખભયની અનુપતિરૂપ છે.

ગવકાર ૨૬ રાજા - દશનિ, સાધાકિત્ત ૨૬ આરિમ છે.

ગવકાર વડે સર્વ જીવો આત્મગુણ છે એવું રાજા અને

સર્વ જીવો તરફ આત્મગુણ જોવાનું દશનિ પદાદ છે.

સાધાકિત્ત વડે તેને જીવજાતિ ઉતારવાની ક્રિયા થાય છે.

ગવકાર ૨૬ ભયની વિશુદ્ધિ કરાવે છે.

સાધાકિત્ત એ દ્રવ્યની વિશુદ્ધિ કરાવે છે.

ગવકારનું ફળ = સાધાકિત્ત. સાધાકિત્તનું ફળ = ગવકાર

ઉભયભેદનું સુખ અને પરંપરાએ પ્રક્રિયા એ ગવકારનું

ફળ છે, તેથી ગવકારનો આદર એ પરમ કર્તવ્ય છે.

ગવકારના ભયથી આત્મશબ્દશિલ્પિની ભય વિરક્તિ છે

અને તેથી અનાત્મશબ્દશિલ્પિ વડે બંધાતું પાપ અટકે છે.

આ ગવકાર એ સાધાકિત્તના બાબુબાન રચરૂપ છે

અને આ સાધાકિત્ત એ જીવત્વના બાબુબાન રચરૂપ છે.

ગવકારરૂપા અકાર-યાજાં બ્રહ્મ, તે પ્રોક્તિ જટુર પાણિ.

આ પંચ પરમજિ નમસ્કાર એ
સર્વદર્શ ક્રિયાઓને

સમ્પૂર્ણ, નિષ્કર્ષ અને સારતાપ છે.

તેમ કે ગોરુનો સાર માણસ છે અને
પિતાનો સમ્પૂર્ણ ધર્મ (વિંઝાથ) છે.

નમસ્કારમાં તુલસી, ભક્તિ અને શાન્ત છે.

નવત્રીરૂપી ધજુબ્ય બહુ

'નવત્રી' એ ધજુબ્ય, માત્મા એ બહુ અને
અરિંત એ ભૂત છે.

આપને સંપ્રદાત બનાવે

નવત્રીરૂપી ધજુબ્ય વડે આત્મપ્રયત્નરૂપી બહુધી

પરમજિરૂપી ભૂતને વાંધવું બેદરે.

ભૂત સ્વરૂપ બનાવું બેદરે.

પરમ શાશ્વત સુખના મહાસાગર સરોવર

આ નવત્રીરૂપી માઈ જે જ્યા જે માત્માને ભક્તતાં નહી,

તેને સંસ્કારના ખારાં જ્યામાં સ્નાન કર્યું પડે છે.

પ્રભા, ગાદ, પાનું અને નવક્રીરના સાર્થના
 નવક્રીરનું પ્રત્યેક સાંદીલન આત્માના લાષારૂપે છે.
 પ્રથમ નવક્રીરના દરેક ચક્રરો નક્ષી વાંચી રહ્યા છાએ,
 મુદ્ધ સંતેસંત ચક્રર સ્પષ્ટ - સુવાચ્ય દોલાવી જોઈએ.
 એ સિદ્ધે ધઈ ગયા પછી ધ્વનિ ઉપર લઈ આપવું.
 નવક્રી ધ્વનિના જે પાલન તરંગો ઉઠે છે, તેમ સ્વચ્છ
 વ્યવસ્થિત ધઈ વાપ છે. મન ચક્રના જન્મે પછી તે
 મંત્રનું જાન અગુલવાપ તથા ચક્રના મન વિષ્વને પ જોએ.

નવક્રીર વડે તે વાતનો રચનાર ધ્વન છે કે :

હું સંતલી નક્ષ પછી જાન મારા સમાન જાતીયતત્વ છે.

આત્મા અને અરિંતના જાતિ સંત છે,

એક અરિંતનું સ્વરૂપ આત્મસ્વરૂપ રચાઈપ છે.

આ નવક્રીરને પીતળના મનનું દાન કરવું,

એનું ન ગાન 'જસ્સમણે નવકારી |' છે.

આ નવક્રીરને સોંપાવેલું મન વિષ્વમન જાની શકે છે.

ન્યાં સુધી મન 'પીતળું' રહે, પાતે સર્વનો ન જાની શકે.

અનુકૂળ-પ્રતિકૂળ સંયોગોમાં ચિત્તાનું સમાધાન સંતરણું
ત્તી સ્વેપું ર્કે ન નવકારના પ્રાપ્તિનું મુખ્ય ફલ છે.

દોહીનું મુખ્ય ફલરૂપ ચિત્તાનું સમાધાન છે,
તેજી નવકાર ર્કે દોહીનું અંગ છે.

નવકાર ર્કે સર્વ અર્થ અર્થ ક્રિયાને કરનારું છે.
પ્રથમ ગુહ્યસ્થાનમાં લઈને ચતુર્દશ ગુહ્યસ્થાનમાં સુધાના
સર્વ ભવોને તે આરાધનાના સાધના પુરા પાડે છે.

અન્ન મંત્રોના આ સ્થિતિ નહીં,
તેજી ન 'નમો અરિંતાહં' ર્કે મહામંત્ર છે.

નવકારના પરલો પદમાં

ૐ હ્રીં અર્લ એ સુરિમંત્ર છે, અકુરાત્તિ ર્કે મંત્ર છે,
વર્ધમાન વિદ્યા ર્કે વિદ્યા છે, પાંચ વર્ણનું દેવાન ર્કે
તંત્ર છે, મંગલ - શ્રીષ્ટ - શરદ્યાદિ ર્કે શાસ્ત્ર છે,
દ્રવ્યભાષ્ય એ સીષ્ટ છે, રોગ મટાડવાની તાત્પર્ય છે.

ઉત્પત્તિ મૂળ: નવકાર = સુરિમંત્ર = ગણધરભાવંત.

અરિંતાહં = વર્ધમાનવિદ્યા = તાર્કિક ભાવંત.

मल सुदी १५

गण्डीर सार्धतः द्रव्ये - लम्बेण समृद्धे

अ पंच परमणि लघांतो वैश्याह लम्बेण लभेता छ.

अ अरिंतो वैश्याह लम्बेण

साधप्रयत्न, उत्पत्त मने विषयां वलेतो मुफगारा छे.

अ सिद्धे लघांतो ते लम्बेण सिद्धे फगारा छ.

आयार्थो ते लम्बेण आयरह्यां भूषा-भूषाया प्रयत्ने छ.

अ उपरिष्णो ते लम्बेण विफसायगारा

शास्त्रेणे लहगारा - लह्वायगारा छ.

अ सार्ध लघांतो ते लम्बेण सार्धगारा छे.

वैश्याह लम्बेण वासित संतःकरह्यायाणे पुण्ये न भूटे.

तेयोने नपुं पुण्ये घोषजंघ आयेन न करे छ,

तर्हि तेयोजुं द्रव्येदारिद्र्ये पण्ये रत्तुं न्ह.

द्रव्ये मने लम्बेण उपरिष्णो तेयो रुदा य समृद्धे ररे छे.

तर्हि न अ गण्डीरने गहगारी फदी दरिद्रे लीतो न्ह.

अंतन्येण उपरिष्णुं प्रयत्न माध्यम अ गण्डीर छे.

નવત્રીરત્ના સફરી સંત દેવોત્તેાપી છે.

નવત્રીરત્નો ભવ્ય સવત્તેાપી છે.

ભાવનાનાં પુષ્પો, સૃષ્ટિના ધૂપસલા અને ભક્તિ દીપત
પ્રગટાવા નવત્રીર ગહવાઈ તે ફળીભૂત થાય છે.

પું'ને સાથે લઈને સૃષ્ટિ પ્રોક્ષમાં ગડું નક્ક, નવાનું નક્ક.

કુવલ સ્વાથના વિચારો સવલુને દુષિત કરે છે.

નવત્રીર તે વિચારોને વિશુદ્ધ કરે છે.

'નવત્રી' પદમાં ન = સ્વચ્છ, નવચ્છ = ચંદ્ર.

'નવત્રી' ર્ક સ્વચ્છ અને ચંદ્રનું પ્રતીક છે.

અલં ર્ક સ્વચ્છ અને નવ ર્ક ચંદ્ર છે.

'શુદ્ધ અલં' સંટલ માત્ત્વા અને

'શુદ્ધ નવ' સંટલ તેના કુવલરાજાદિ ગુહાણિ.

ર્ક જેનું દેવાન સંત 'નવત્રી' પદના સ્મરણુ થાય છે.

'નવત્રી' પદ સશુદ્ધ અલં અને નવનો ત્યાગ કરાવી

શુદ્ધ અલં અને નવનું દેવાન કરાવનાર લૈવલ્ક

સ્વયં પહા નલાનંત્ર જને છે.

શ્રી નવકાર એ મહામંત્ર

શ્રી નવકાર એ પરીપાવર, વિનય અને નમ્રતાનો મંત્ર છે.

શ્રી નવકાર એ નિર્ભયતાનો મંત્ર છે.

શ્રી નવકાર એ ભીરુતાનો, અશીઠતાનો,
લજ્જાહુતાનો અને ગુણરાગિતાનો મંત્ર છે.

શ્રી નવકાર સત્કથાનો, સુપકૃતાનો, જનપ્રિયતાનો મંત્ર છે.

શ્રી નવકાર એ અકુરુતાનો અને મધ્યસ્થતાનો મંત્ર છે.

શ્રી નવકાર એ અકુરતા, સંકેપતા,
દયાહુતા અને દાક્ષિણ્યતાનો મંત્ર છે.

શ્રી નવકાર વ્યક્તિતા અને લબ્ધલ્પતાનો મંત્ર છે.

શ્રી નવકાર એ ન્યાયહુદ્ધિ અને શિષ્ટાચારનો મંત્ર છે.

શ્રી નવકાર એ અક્રોધ અને અજેદનો મંત્ર છે.

શ્રી નવકાર આત્મરુપદર્શિતા - પરણિતાર્થકારિતાનો મંત્ર છે.

શ્રી નવકાર પરબલ પરમત્વાનો મંત્ર છે.

'નમશે' = 'દાસોડહં' તે મોદેશ્વરનો સાર જ નવી પહો

મોદે રાજભરજનો મૂલાધાર છે. 'નમશે' દાસત્વવાચક છે.

લક્ષ્યો પ્રત્યે ધેરાઈ અને જ્યો પ્રત્યે ધૈયા કોપવા
'નમો અરિહંતાણાં।' પદનો પુનઃ પુનઃ નાપ કરવો છે.
નવધારના નાપદ્ય લક્ષ્યો પ્રત્યે ભૈદ્યુદિ અને
જ્યો પ્રત્યે અભૈદ્યુદિ કોપવા છે.

લક્ષ્યોનો નાશ 'નમો' પદ્ય છે.

કષાયોનો નાશ 'અરિહંતાણાં'નાં સ્મરણથી છે.

'નમો' પદ પરમાત્મપદની સૂક્ષ્મ તાદાત્મ્યે ફરે છે,
તેથી લક્ષ્ય - વાસના નાશ પામે છે.

'અરિહંતાણાં।' પદ જ્યાત્માઓ સૂક્ષ્મ તાદાત્મ્યે સાધે છે,
તેથી કષાય પરિહૃતિ દૂર ફરે છે.

લક્ષ્યો વિરૂદ્ધ 'નમો' - કષાયો વિરૂદ્ધ 'અરિહંતાણાં' પદ છે.

'નમો' એ શક્તિ મેષવદા ધારે રસાધિહાના સંવ્યવસ્થા,
તાદ્ર-સ્વત-સ્વદર્શિ-ધૈર્યિત-નાલપ-લીરાની ભક્તિરૂપ છે.

'નમો' એ નૌલિત્તમ, ઉદ્ગ્રીયાન બંધ, જુલમ પ્રાહ્યાદ્યા છે.

'નમો'ના જે અકુર આત્મરાજના પાદારૂપ છે.

'નમો'માં નમ્રતા અને નિર્ભયતા રહેલા છે.

‘નમો અરિહંતાણાં’ એ

‘દાસીદેહં’, ‘શોડલં’ અને ‘અહં’નું ન દુષાંતર છે.
‘દાસીદેહં’ એ ‘નમો અરિહંતાણાં’નો ન સંત ધ્વનિ છે.
‘શોડલં’ એ સાધા ઈલેક્ટ્રીકના તરંગનો સ્પર્શ કરવા
નવખર છે જ્યારે ‘નમો અરિહંતાણાં’ એ સ્વાય
કેરા તરંગનો ઉપયોગ કરવા નવખર છે.

‘નમો અરિહંતાણાં |’ એ ‘શોડલં’ ઉપર આવેલ
આવરણને ઉતારવાનો અનાદિરિષ્ટ ઉપાય છે.
અર્થે ‘નમો અરિહંતાણાં |’ અને ‘શોડલં’ અભિન્ય છે.

જદા મંત્રોનું મૂલ નવકીર છે.

ચિંતામહિ મંત્રના ૨૮ ચક્રોનો એ પહુ
આ નવકારના ચક્રોનો ન સંત વિશિષ્ટ સ્વભાવ છે.
નવકારના ચક્રોને જલારનો સંત પહુ ચક્રર એમાં નહ.
‘નમો’ એ શક્તિ છે, ‘અરિહંતાણાં’ એ શિવ છે.
‘નમો’ એ શૂન્યતા છે, તે સિદ્ધે ધ્યા પદી ન
અરિહંતપદનું વૈશિષ્ટ્ય પ્યારનાં આવે છે.

‘નમો અરિહંતાય’ની મલામંત્રમયતા

કરુણાના કમ્બુજી ન શિદ્ધિ થાય છે.

સર્વ પાપોનો નાશ કરુણારૂપ છે,

સર્વ મંગલોનું મંગલ પણ કરુણાના કમ્બુજી ન છે.

ભયોના સુખેષુ અને દુઃખદિષ્ટતાને કમ્બુજી ને

મનોબાંધના છે, તેને પ્રહ્લ્લિ શ્રવણ મંગલરૂપ મલામંત્ર છે.

અનિષ્ટ પરિહાર અને ઘટપુરહ પણ કરુણારૂપ છે,

તેને તેને શિદ્ધિ શ્રવણ મંત્ર પણ ‘મલામંત્ર’ છે.

‘નમો અરિહંતાય’ એ સમર્પણની ક્રિયા છે.

તમારા જે પ્રેરાયો ન હું કાંઈપણ સુતમ્ન કરી શકું છું,

તેને હું ને કાંઈ કહું છું, તે સર્વ તમને સર્પહ કહું છું.

પ્રથમ પદના ૭ અક્ષરોનું સ્વૈત વહો દેવાન કરવાનું છે.

તેમાં સ્વૈત વહુમાં ને ૭ રંગ સ્વેલાં છે,

તે સૂચના ૭ ઘોડા સ્વરૂપ છે.

પ્રથમ પદના બાપદ તે પદના ૭ અક્ષરો

ઘોડારૂપ બની આત્મસૂચનો લાભ કરાવે છે.

‘નમ્ને આરિહંતાણાં’ શ્લોકમાં અને રાજા પેદા થયે છે,
કારણકે તેમાં શિષ્ય અને ગુરુનો અનુકૂળ સંબંધ થાય છે.
અર્થાત્: ગુરુમાં ‘આ મનુષ્ય માત્ર છે’ એવા ભૂલિ કરતો,
મંત્રમાં ‘આ માત્ર અકુરી છે’ અને પ્રતિમામાં ‘આ માત્ર
પત્થર છે’ એવા ભૂલિ કરતો વ્યક્તિ નરકમાં ભવે છે.

ઉપકારનો રચાતાર તે નમસ્કાર છે.

ગુરુચરણનો પરિહ્રાદ તે નમસ્કારનો પદાર્થ છે.

દરિદ્રાદરમાં ફરનાર માનવા બધામાં પીતાને ભેતો લેવો છે,

તેમ આ નમસ્કાર સૂચના આંતરિક ક્રોધ પછી

સાધક પોતે બધામાં પીતાને ભેતો થયે છે.

નમસ્કાર મહામંત્રમાં ‘નમો’ના બે અર્થ છે:

પ્રથમ માનને છોડવું અને બીજાને માન આપવું.

‘નમો’ પદ બંને ઔપશધિકાદિ ભાવોને

પ્રાપ્ત ભવોને માન આપવું છે.

‘નમ’ બંને કૌંદકિત કૌંદકિત ભાવે

પ્રાપ્ત થયેલ સાધકોને માન આપવું છે.

‘સંસાર તથા તેના સંબંધો રહી પારા નહીં’ અને
‘પંચ પરમજી અને તેમના ગુણરશ્મીઓ એ પારા છે’,
અથવા બુદ્ધિ પેદા કરવા માટે પંચ મંગલનો ઉપદેશ છે.
નમરી = નાનું નામ, અરિહંતાણ = સોડનું નામ.

‘નમરી’ એ જગતથી વિદુર થઈ અરિહંતાણની સન્મુખ
થવા માટેનો મહામંત્ર છે. એકવાર સન્મુખ થવા પછી
જાતીનું કામ અરિહંતાણના પ્રભાવી આપોઆપ થાય છે.

નમસ્કાર રહી મુલગતાશુચ્ચ છે.

નમસ્કાર એ શરહાવાચ્ચ છે,

લમલીતને શરહા આદર્શ છે.

નમસ્કાર એ ચિત્તિસાવાચ્ચ છે,

મંત્રીગાને ચિત્તિસા આદર્શ છે.

નમસ્કાર એ વિષાપણાચ્ચ મંત્રવાચ્ચ છે.

બોરૂપી સુર્પકે ડસાદેલાને મંત્ર આદર્શ છે.

गणेशकारुणं माहात्म्ये

दतो न किंचित् परतो न किंचित् ।
दतो दतो दतो नतो न किंचित् ।
दिपार्थं परं दन्तु जगन्म किंचित् ।
तत्त्वं गणेशकारुण्ये न किंचित् ॥

गणेशीश्यां गणेश

अंतरात्माने परमात्मा उच्यते प्रेम है.
अंतरात्माने जलरात्मलक्षण उच्यते रास्य है.
अंतरात्माने तेजोना दीन - दीनावस्था प्रति प्रकृत्य है.
अंतरात्माने विद्या श्रवण प्रति शेष है.
अंतरात्माने विद्या विनय श्रवणो वस्त्राए है.
अंतरात्माने अथवा याली न गणेशो लक्ष्य है.
अंतरात्माने लक्षणशून्य प्रत्ये शून्य है.
अंतरात्माने अथवा प्राणिनो विस्मय - निरंतर वृत्ति है
तथा 'ये वृत्ति सत्यने प्रपो' तेना यालना प्रकृत्य है,
पाठे गणेशीश्यां २४ शब्देषां मन्त्रे शेषी एष्ये.

મંત્રચંત્રાન્ય સંટલો...

શબ્દોને અનુસાર યોગના પ્રગટ, ચતુર્ધારી ધર્મ.
ગવર્ધીર ગહાતાં શરાર રીપાંચિત, મુખ પ્રકુલિત-હૃદય
વિષ્ણુસ્વર ધણું જોઈએ, તો મંત્રચંત્રાન્ય પ્રગટ ધણું ગહાત્ય.
ફોરમહુ વસ્તુમાં લીલ, ખત્ત્ય કે ગૃહિ ન મૂચી.
માત્ર ઈશીમાં જ મુખ ધણું. આ ઉત્તમ મંગલ છે.
આને જ આદિ, મધ્ય અને અંતિમ મંગલ કહ્યું છે.
‘નમો’ એ સ્ત્રી છે, ‘અરિંત’ એ પુરુષ છે.

અરિંતને ગમનારા ઘણાં છે, ગમનારને અરિંત સંત્ર છે.
અવો સંબંધ ભક્ત-ભગવાન વચ્ચે સ્થિર થવો જોઈએ.
અરિંતને મુખ્ય જનાર્યા વિના, ખાલી કયાં વિના,
નિઃશ્વય ભક્તિ જનાર્યા વિના અને
સ્થિર - સંત્રનિષ્ઠ થયા વિના ગમરફાર ફળતો નહીં.

આ ગવર્ધીરમાં શુભ ભવ્ય રાજનાર સુત્પશાળીના
પ્રોફિટચના સઘલા ભવો સુદરે છે, ઉપર
માત્માને આ ગવર્ધીર સુદ્ધ અનાદિતું સગપહુ છે.

'નમસ્કારની પશ્ચિમી' અર્થે ગુણ માનવાની વૃત્તિ.
 નમસ્કાર એ જ આપણો પરમ ધર્મ છે, કેમકે આપણાં
 પ્રભુને નમસ્કાર વિષયમાં જાણું કાંઈપણ થવું શક્ય નથી.
 જાણું જે કાંઈ કરીએ તે નમસ્કારરૂપ સ્વીકૃતિ તો સાર્થક છે,
 અન્યથા તો અલંકારરૂપ બનવાને પાતળાં રુગ થાય છે.
 નમસ્કાર એ જીવો પ્રત્યે શિતલાબ સાર્ધવાની સાર્ધના છે.
 સાર્ધાદિત્ત ૨૬ શિતલાબને સ્વિકૃત કરી અસ્થિતબળવા
 બનાવવાની સાર્ધના છે. નમસ્કાર વિનાજું મન અનાદિ
 સુલભમલના કારણે સ્વાવધ્યત મનતાલાબધી ભરેલું છે,
 તેમ આત્મરોડુ રૂપી અશુભ ધ્યાન કર્યા જ કરે છે. તેમાંથી
 તેને છોડાવવા સર્વાવધ્યત સમતાભાવ પેદા કરવો જોઈએ.

૨૬ પેદા કરવા મનતાલાબ કાવલો જોઈએ.

નમસ્કાર એ કાંઈ વટેદારું નથી કે તેના સાર્થ મામ
 'કેમ છે?' કે 'આવજો'નો આવકાર વિદિ બાવવાએ.
 આ નમસ્કાર વિષયમાં અભિનિશ ગૂંજ રહી છે, તેને
 સર્વાદિત્ત ભાવ આપીને મંગલના અભિલાષી બનાવે.

૩ શબ્દોના નાશ પાટે રત્નત્રય,

૪ ઉષાયના નાશ પાટે ૪ મંગલ અને

૫ વ્યયના નાશ પાટે પંચ પરમહિતું આરાધન જરૂરી છે.

૪ ઉષાયના વિરુદ્ધ મૈત્ર્યાદ ૪ શુભલાલી છે.

તે શુભલાલીને સંબંધ અરિંતાદ ૪ મંગલો સાથે છે.

આ ૪ મંગલોનો સંબંધ પંચ પરમહિત ભાગ્યંત સાથે છે.

અરિંત = મૈત્ર્યાલય, અરિંતાહું - મૈત્રીલયને નમસ્કાર.

અરિંતના દયાનદી મળલય વચ્ચે.

અરૂંત = પ્રદોદલય, અરૂંતાહું - પ્રદોદલયને નમસ્કાર.

અરૂંતના દયાનદી સમલય સાથે.

અરંત = ઠરૂણ અને માધ્યરશિલય.

અરંતના ધ્યાનદી નમલય સાથે.

અરંતાહું - ઠરૂણ અને માધ્યરશિલયને નમસ્કાર.

આ નમસ્કાર એટલે આપણા આત્માના લયનું પિયર.

આપણા હૃદયમળને ખીલવવાનો લયપ્રભાતર તથા

આપણા મંતઃક્રમને મંતરલિતતા બંધનરી મહામંત.

ન + ઓં નાને નું આકૃતિ જોવા છે,
તે નું અને 'નમો' જે પદાર્થ સંગ ન છે.

'મો' અક્ષરને ઉલટાવવાથી નું ધ્વનિ પેદા થાય છે.

નું ધ્વનિને આલોપવાથી 'નમો' પદ પ્રકટે છે.

'નું નમો' સંગ પણ તેમાંથી ન ઉત્પન્ન થાય છે.

'નમો' રૂપી મળિનો આત્મરૂઢવહુની સુદ્ધ યોગ થતાં ન
પલિનતા બાબતી નમ - શુદ્ધિ, ઉબ્બપતાદિ વિતરતા નમ.

'નમો' એ હ્રસ્વનો ઠાંકો, 'અરિલંતાહું' એ મસ્તક પર હ્રસ્વ છે.

'નમો' એ સ્વાઈકલનું લંડલ અને 'અરિલંતાહું' એ યોગ છે.

'નમો' એ મોટર લંડવાનું પૈડું, 'અરિલંતાહું' એ પ્રયોગ છે.

'નમો' એ મોડીનું કાર

નું અનુસાર - અનુપતિવચન છે.

આ અનુપતિ સારી સમૃદ્ધિ, મનોકામના પ્રહ્લિ કરનારી છે.

'નમો' એ અનુપતિ, અનુમોદન અને અનુસાર છે.

નવકારના દરેક અક્ષરમાં મેલીનૂર કરતાં પણ વધુ
સત્ત્વ, પ્રકારી, સૂક્ષ્મતા અને માલતીત પ્રતિભા રહેલા છે.

પોષ વદી ૨, સોમ

‘નમ’ સંટલ ‘નમ’ સંટલ મપત્ત્યનો ત્યાગ.

‘અરિં’ સંટલ ‘અં’ સંટલ અંનો ત્યાગ.

‘નમ’, ‘ન અં’ એ પ્રાણમંત્રને જાતનાર મલામંત્ર છે. પ્રાણનો મંત્ર ‘અં’ અને ‘મ’ છે. તેને જાતનાર ‘નાં’ છે. ‘નમ’ મંત્રને નપવા માટે ‘નમો અરિંતાહં’ છે. ‘નમ-ન અં’ ‘મારાપહા’ અને ‘હુંપહા’ની + લ્ષના મિથ્યા છે, અનાદિ અપિદ્યાનમિત છે, તેનો ત્યાગ કરવા માટે ન ‘હુંપહા’ની + લ્ષના આત્મામાં અને ‘મારાપહા’ની + લ્ષના આત્માના ગુહ્યમાં થવા જોઈએ. તે માટે મલામંત્ર નવકારનો જાપ છે. તેનો જાપ કરવાથી ‘હું આત્મરૂપે સ્વરૂપ છું, પરંતુ પરબુદ્ધાનાદિ સ્વરૂપ નથી’ એ સમજાવે છે.

શ્રી નમસ્કાર મલામંત્ર સંટલ

Visualization of cosmic unity.

આત્માના ઊંચામાં ઊંચા શાક્તને પ્રગટ કરવાનું ઊંચામાં ઊંચું સાધન એટલે કલ્યાણસ્નાનર શ્રી નમસ્કાર.

નમો ભોલે સખસાહુબી |

એ પદનો ગાય વિશ્વવધી

'નમો ભોલે જીવાણી |'નું પ્રત્યક્ષ છે.

સાધુના હૃદયમાં સર્વ જીવીનું

પીતાના આત્મા જેટલું જ સ્થાન છે, તેમ જ તે સાધુ છે.

પીતાના હૃદયમાં તે સ્થાન લાવવા માટે સાધુનો ગમસ્કાર છે.

સાધુ કરતાં ઉપદેશ્ય અને તે કરતાં આચાર્ય પીતાના

હૃદયમાં સમગ્ર વિશ્વને અધિષ્ઠ અને અધિષ્ઠ સમાવી છે.

હેલ્લે અરિંતો એ વિષયમાં સર્વદેશ વિશ્વિ છે,

તેમ જેમનું પદ સર્વદેશ ઉચું છે.

ગણીર ર્...

ઉપાસકની અભિષ્ટતા છે, અનુકૂળતાની સંતુષ્ટ છે,

પ્રતિષ્ટતાનું વિરુદ્ધ છે, અસુલાયતાનું પ્રકટન છે,

સંરક્ષણની વિશ્વાસુ છે, આત્માનું સમર્પણ છે

તથા આત્મરક્ષણ માટે પ્રાર્થના છે.

તે આપણને સમર્પણભાવની ભક્તિને લાપ્ત બનાવે છે.

નવત્રીર એ ગુહ્ય મંત્રહૃત્સ્વરૂપ છે અથવા
સ્વયં પ્રકાશના ત્રિષ્ટ પુરુષાધિકે આધાંત્રહૃત્ આપનાર છે.

'નમઃ' પદ એ મોક્ષસ્તુતિનું આધાંત્રહૃત્ છે.

'નમઃ' એ મહાકૌઠા સ્વરૂપ છે.

'નમઃ' પદનો પુનઃ પુનઃ નામ જ્વલને લોગા મટાડી કૌઠા,
સંસ્કારી મટાડી શિષ્ટ અને જ્વલ મટાડી શિવ બનાવે છે.

જૈ અક્રૂરનું મત્ર જૈ અક્રૂરના નામ બડે બરા થાય છે.

ન = સ્વસ્ત્વમ્યત્, મો = ચંદ્રસ્વમ્યત્, ઝૈ = પરમાત્મસ્વમ્યત્.

ઝૈ ન મો = સૌં રૂપી સ્વસ્ત્વ આત્મામાં તથા,

મો રૂપી ચંદ્રમાં મત્ર વિલિન થાય છે

સંટલ અલં 'અરલં' રૂપ બની બધું છે અને,

'અરલં' ત્રાહુ રૂપ બની બધું છે.

ઝૈ = પરમાત્મા, ન = સ્વસ્ત્વ - આત્મા, મો = ચંદ્ર - મત્ર.

સ્વસ્ત્વરૂપી આત્મામાં ચંદ્રરૂપી મત્ર મળી બધું,

તૌ તે આત્મા પદને ન પરમાત્મારૂપ બની બધું.

આ 'ઝૈ ન મો' મંત્રનો ગૂઠાશ્લ છે.

'નમદે' પદ્યું પરમ રહસ્ય

પ્રજને આત્મામાં દિલ્લો ક્રિયાની ક્રિયાનું નામ 'નમદે' છે.
'નમદે' એ પ્રજનું ત્રાહુ, શરહુ અને આશિરવાદ છે,
પ્રજરૂપી પંચને વિશ્રાંતિ લેવા માટેની ક્રિયાની ક્રિયા છે.

પ્રજરૂપી જાહુ 'નમદે'રૂપી ધનુષ્ય વડે
અરહંરૂપી ભજને વાંધાને ત્રાહુરૂપ જન્મે છે.

'ત્રાહુ' અરહં પ્રજનું આત્મામાં દિલ્લો ધર્મ નવું,
નિવિસ્ત્ર ચિન્તાત્ર સમાધિરૂપ જના નવું.

તે સમાધિ માટે

'અરહં' આલંબનના અને 'નમદે' ધનુષ્યના નરૂર પડે છે.
પ્રજની અવલા ક્રિયા છોડાવા તેને સવલા ક્રિયામાં ભેડાવા
'નમદે' પદના આવશ્યકતા છે.

'નમદે' પોતે ન અરહં અને ત્રાહુવચ્ય જના વચ છે,
કોમકે તેમાં જ અરહંવચ્ય અને નમદે ત્રાહુવચ્ય છે.

પ્રો રૂપી પ્રજ, ન રૂપી આત્મામાં દિલ્લો ધવાઈ

જે રૂપી પરમાત્મા પ્રગટ થાય છે.

આ ગમસ્ફાર મલામંગળા ગાપનું અગ્રુષાન
આત્માને સ્કાંત પરમ લિતકારી છે.

સાધુને સુત્રાર્થ કરવાનાં ક્ષણાં છે, તે બંને
મલામંગળા ગાપદી અને) સર્વભાગ્યનદી સિદ્ધિ થાય છે.
ચૌદ પૂર્વાચીને પદ્ય આ મલામંગળા આલંબનરૂપ ક્ષો, તેનું
દુષ્ટ કારણ આત્માની ન લિમ્બ લિમ્બ અવસ્થાચીને

તે સ્મારક અને પ્રતિપાદક લૈષ્વર્ક

આત્મરાજાનાં સારાધવહા કારણ બને છે.

આ ગમસ્ફાર મંગ ૨૬ મન વડે સાધ્ય થાય છે.
મન એ 'દેહાદી દીપ્ત્ય ન્યાયે' સંત્ર લાગુ પ્રાહુ અને શરીરને
તપા લાગુ લાગુ ભુદિ અને આત્માને સુધારનાર લૈષ્વર્ક
આ ગમસ્ફારમંત્ર વડે આત્માની સમગ્રતા શુદ્ધિ થાય છે.
મંત્રક્રિયા દુષ્ટવર્તે મન ઉદ્ધર, મન વડે, મન પાટે થાય છે.
નૈવરી મંત્ર તેવું મન બને છે. નેનું મન તેવરી મંત્ર કૃષે છે.

તેમ મંગળા આરાધકી મનને સુધારવું જોઈએ અને
તેના પાટે ક્રીષ્ક મંગ પસંદ કરવો જોઈએ.

આ નવક્રીર રત્ન તૃતીયાત્મક પ્રદર્શન - સુહૃદ્-આત્મા છે.
 નવક્રીરની ક્રિયા શબ્દરૂપ, રાજાક્રીર અને દેવાક્રીર છે.
 શબ્દક્રિયા, રાજાક્રિયા કે દેવાક્રિયા કરવામાં ન થાય,
 તેથી તેનું અનંતર કે પરંપર કૃપા પછી તારીને મળે છે.

‘નમો અરિહંતાયિ |’

નવક્રીરના પ્રથમ પદનો અર્થની ભાવના:

નમો = પ્રત્યક્ સ્તુતિ, અરિહં = પ્રથમ પરમશિષિ, તાયિ = રક્ત
 ઝું બૂખાંમના અર્થભાવના : અવતિ રતિ ઓં રત્નપિ |
 પ્રજાક્રીરની મહાન ભવતાં નમો અરિહંતાયિના નવક્રીરની કાલ-
 નિર્મલા ચૂર્ણ સતત પડતું રહેવાઈ સ્વચ્છ ધનું ભવ છે.
 પ્રજાને સ્વચ્છ કરવાની પ્રક્રિયા એ ન પ્રથમ પદનો નવ છે.

નવક્રીરનું દેવાનું જુલમ સહુમાં મળે તકે,

ગાલિમાં પવન અને મળે મળે શિષ્ટ રીતે

કમલબંધમાં કરવામાં આવે, તો મળ સુંદર રીતે બંધાય અને
 ‘સંત જુલમમાં સંત નવક્રીર’ સુંદર રીતે થઈ શકે તકે,

અક્રીરમાં સ્ત્રીગુણ અનુભવી શકાય છે.

શ્રી નવકીરના ભાષણું ફૂલ

શ્રી નવકીરમાં ચિત્તાનું ચોટવું

અહીં જ ચિત્તાની સ્થિતિગત રૂપ જનુ મોડું ફૂલ ગણાય.

પ્રભુમાં ચિત્ત લગાડ્યા પછીનું માર્ગ આપણે મરવાનું નથી.

તે સર્વ માર્ગ આપણે તેના સ્વભાવથી જ થાય છે.

આપણો પુરુષાર્થ તો

શ્રી નવકીરના સંકીરણમાં આપણા ચિત્તાને પરીવહવામાં છે.

અંત વખત ચિત્ત બે તે સંકીરણ સમરહુમાં લીન થયું,

તો પછી જન્મ મૂલ્ય થઈ ગયો.

આ જન્મમાં મૈયાવદા લખત મળી ગયું.

અરિંતના નવસંકીરણમાં ચિત્તાનો પ્રવેશ થયો

અહીં જ અરિંત જનવાની પ્રાપ્તિ છે.

આત્માને શ્રી નવકીર સુધી આનાદિનું સંગ્રહણ લીધ

મોડમણી જાણને શ્રી નવકીર તર્કાલ સારી સારી કરે છે.

શ્રી નવકીરના શબ્દો માને પડતાંવેંત

તેનો યાગ્યતાન જગતિ દર્શાવે છે.

જ્યને ક્યા નવત્રીર સંભવાવવી સ્ટલ શું ?

સુષુપ્ત ઃ સર્ધસુષુપ્ત તેના યીષ્ઠરાવને સજગ સ્ટવો તે.
પૂરેપૂરા ભવનમસ્કારને ભવ્ય નગાડવાના સારી ક્રમતા
પરમશિચીના આત્માના ઉચ્ચ પ્રકારના ભવ્યાં લીધ છે.
તેઓક્યાને જ્યતત્ત્વ પ્રત્યે સ્ટલો ઊંચો અને સદિતીય
ભવ્ય લીધ છે, તે તેઓક્યાના દશનિમાત્રક આત્મપ્રદેશીમાં
ને કહ્યકહ્યારી પેદા થવ છે, તે ઉચ્ચક નહા શકાય છે.

ક્યા નવત્રીરનું પ્રયત્નન સંત ન છે ઃ :

જ્યની યજ્ઞતા વધારવા અને સયજ્ઞતા ઘટાડવા.
ક્યા નવત્રીરનું મનું કૂલ આ નજીકમાં પ્રશસ્ત સધા સધ
અને કામ તકા આરીક્ય અને સલિરતિના યાગિ છે.
નમસ્કારની ક્રિયાક્રમલકરૂહાના પ્રવાલ સધે સંલંક જંદાય.

તેમ પાહામાં નાવ તરે અને આગાવ વધે,

તેમ તે જ્ય તરતો તરતો આગાવ વધે છે.

ઊંચે આવીતો જ્ય સામાન્ય પ્રયત્નક વર્ધુ ઊંચે નઈ શકે
પહુ વર્ધુ નાયે જ્યા તો તેને પહુ અશુભ ચિંતવણું પડે.

‘નમદી’ના ઇલેક્ટ્રા ચક્રર ‘મો’ને ઉલ્લાસવાદી એક શોધ થયે છે, તેમ નવકારના આગા પ્રથમપદના ઉચ્ચારથી પણ દીર્ઘપ્લુત શોધના ન દિવે આંદોલનો ઉત્પન્ન થાય છે.

‘નમદી’માં ત્રાહુશાસ્ત્ર તથા શરહુશાસ્ત્ર છે.

‘નમસ્કાર સર્વ પાપનો પ્રતિઘાત કરી સર્વ મંગલને મેખલ આપે છે’ એ ભાષ્ય ‘નમદી + તાળી’માં રહેલી છે.

‘અરિલં’ મધ્યપદ છે, અરિલં

અરિલંતનો નમસ્કાર ત્રાહુ અને શરહુ આપનારી છે, એવા ભાવના વારંવાર કરવાથી ‘આત્મરાજા’ થાય છે.

આત્મરાજા મારે સમત્વ કૃષ્ટ થવું જોઈએ.

અરિલંતના દ્યોનથી સમત્વ કૃષ્ટ થાય છે.

‘ૐ નમો અરિલંતાળી |’

એ આઠ ચક્રરનો મહામંત્ર

દર્શદ્યોન અને શુભદ્યોનની પુષ્ટિનું કારણ બને છે.

૬૮ ચક્રરનો આ નવકાર મહામંત્ર એ જ્યોત્સનામંત્ર છે,

તેનામાં કોઈ પ્રકારનું અમત્કર તત્ત્વ નથી.

ગમસ્કાર એ માતા અને પરમજિને એ પિતા છે.

માતા ઉપર ક્રોધ અને પિતા ઉપર ભક્તિ.

પિતા પરંપરાએ કારણ છે, માતા એ સ્ત્રીત્વારણ છે.

ગમસ્કાર એ પંચ પરમજિની પંચમય રૂતિ છે.

ગમસ્કાર એ પંચ પરમજિની શબ્દમય પ્રતિમા છે.

ગમસ્કારના ૬૮ અક્ષરો એ પંચપરમજિનો શાશ્વત દેહ છે.

આ અક્ષરદેહની આરાધના વડે શું પ્રાપ્ત થાય ?

ગમસ્કાર સંટલી ચલીભય, અર્પણભય.

અંતરાત્મભયનું પરમાત્મભયને સમર્પણ

એ પંચ પરમજિને સાચો ગમસ્કાર છે.

ગમસ્કારના પ્રથમ પદ 'નમો અરિહંતાય'નો અર્થ છે:

મૃત્સીર્નાદિમૃતંગમય = મૃત્યુ ગલી, અધરતા પ્રાપ્ત કર.

એ મલાવાપ્તિ જેવી ગણાય છે,

કારણકે એ પદમાં આત્મસમર્પણનો ભય રહેલો છે.

કંઠીધમાં કર્તૃત્વાભિમાન ચાલી ભય છે.

એને 'નમ કરવો' નહિ પણ 'નમ થવો' કરવું છે.

નવકાર મનકારક વિરુદ્ધ લૈઈ સુલભપણનો ગણ કરે છે.

નવકાર સમકારને પૌષક લૈઈ લવ્ધત્વનો પરિપાક કરે છે.

‘સુલભપણ’ સંકલ્પ સંબંધમાં આવવાની યજ્ઞતા.

‘લવ્ધત્વ’ સંકલ્પ દમની સંબંધમાં આવવાની યજ્ઞતા.

નવકારમાં ચેતનનો આદર અને અચીજનો અનાદર છે.

ચીજના પૂજા કરતવ્ય છે, અવચીજ અકરતવ્ય છે.

નવકારના સંખ્યાકી મોહવિષ ઘટે છે,

લવના પીડાનો ભય નટે છે અને સમરીગ વચ છે.

લવ્ધત્વ સ્વભાવ દમની સુદ્ધ સંબંધ કરી આપે છે.

સુલભપણ જીવને સમરી સુદ્ધ સંબંધ કરી આપે છે.

દમની સુદ્ધ સંબંધ ધવાકી સમત્વ વધે છે.

સમરી સુદ્ધ સંબંધ ધવાકી મમત્વ ઘટે છે.

સુલભપણમાં નવકાર એ શિરોમહિલૂત તરોફ પંકાય છે.

નવકાર એ મુમુક્ષુજનના હૃદયનો ભાર છે.

નિઃસલ્પ આત્માઓના માથાનો એ મુકુટ છે.

તે પુહયવાન પુહયોગા ઉસ્તાની મહત્વાન મુદ્રિષ્ટા છે.

સજલક્રુતમાં નવક્રીર એ શિરીમહિલ્લૂત તરકે પંકાય છે.
નવક્રીરના ઉપક્રીર આપ છે. તે ગુહુરવળીને પેટી છે,
સર્વ મુદુકુવળીને માન્દ છે, આત્માના સુક્રીલ્કાર તપા
પરવલ્લના વિરાલના માટે તેજું કવલ્લ, મળન, નિદિધ્વાસન
આરનિશ કર્તવ્ય છે. ટૂંકમાં સર્વ શાસ્ત્રીને આ નવનીત

નવરાશિ પ્રત્યે સ્નેહસાગરને છેલ્લાવે છે,
લક્ષ્યવલ્લ અને કષાયકંડૂને દૂર કરી દે છે,
ક્રમવળને ખાલી ગાંધે છે અને કોલસાગરને શીષ્યવે છે.

નવક્રીર એ મુદુકુવળના ઉપાનો પાર છે.

નિઠલવા આત્માઓના માપનો એ મુદુર છે.

તે કુહયવાન કુદુષોના અસ્તની મલ્લવાન મુદ્રિકા છે.
સમગ્રદશની, સાની, ચારિત્રશાલ આત્માના ઉપાનો પ્રાહુ છે.
તેઓ તેજું પ્રલ્લુ-સ્વાસોસ્વાસની જેમ સદા નવન કરે છે.

આ નવક્રીરને હૃદયમાં સ્થાપવાઈ ક્ષાદશાંગી હૃદયમાં
સ્થપાઈ વ્ય છે અને ક્ષાદશાંગી હૃદયમાં આવવાઈ તેને
કલેનાર વાતરાગી આવાંત હૃદયમાં આવ વ્ય છે.

‘નમદે અરિલંતાહું’ પદ વડે સર્વજીવોના આરાધના થયે છે.

ક્રોધમહુ જીવને નવક્રીર સંભાવવાનો શાસ્ત્રકારીનો આદેશ છે અને તેનાથી ગામે તેના અશાતામાં ખલુ જીવને

શાંતિ મળે છે, તો પોતાનો જીવ ખલુ જીવ છે, તો નવક્રીર ગહાવાઈ તે સંભાવવાઈ તેને ખલુ શાંતિ મળે ન,

આઈ નવક્રીરને જીવ સુદ્ધ અંતરંગ સંબંધ હોવામાં કારણ જાણું ક્રોધ નરિ ખલુ સર્વ જીવોના

ભિતચિંતક અરિલંતાદિ પરમશિષ્યો હતાં એ જ છે. નવક્રીર = વ્યક્તિ મટીને સ્વામાન્યે થવાની સ્વરૂપ સાર્થના.

‘નમયું’ અરિલં સ્વામાન્યે જાનયું, શૂન્ય થયું તથા

પરીતબ્ધી વિશીષ્ટતાઓને ભૂલાને જાણની આગળ મરવા.

નમયું એ સ્વામાન્યેની સાર્થના છે.

એ સાર્થના ન અસ્વામાન્યે રિચ્છિતિ આહા આપે છે.

નમયું એ પ્રેમની સાર્થના છે.

પ્રેમ હંમેશાં પોતાના વિશીષ્ટતાઓને ભૂલા વચ્ચે છે અને

પ્રિયજનની વિશીષ્ટતાઓને આગળ મરે છે.

'નમઃ અરિહંતાણાં'માં ૪ અતિશયો

નમઃ અરિ + હંતાણાં = અપાદાપગાદાતિશય

નમઃ અરિહં + તાણાં = પૂજાતિશય

નમઃ અરિહંત + આણાં = સાનાતિશય

{ નમઃ દુર્વારરાગાદિ... = વચ્ચશતિશય

{ નમઃ વીઝરાગાણાં इत्यादि = વચ્ચશતિશય

પ્રત્યક્ષાદિલાવીજી અગુચિંતન ભવનાદ્યાધરને નમ્મર જનાવી
અર્ચા આ નમસ્કાર પ્રણામંચ તેમાં પોલાદી જાવ પૂરે છે.

નમઃમાં ન + મ + દ + ઃ
એકાકારી ત્રીપદા રિસાળે આ ચારે અકારોમાં

ન = સ્વચ્છતા પ્રકાશર્થે, મ = વિષ્ણુ (સ્થિતિ),

દ = મલેશ - શિવ (વ્યય) અને ઃ = ક્રમ (ઉત્પાદ).

પ્રત્યક્ષ વસ્તુમાં રહેલ દૈવતાવાણાં આ ત્રીણે મૂળ તત્ત્વો
જ્ઞાન - દોષી શકાય છે. ચાવડા રીતે એકમાત્ર 'નમઃ'માં
ત્રિપદી તથા, મ ને દ સુધીના સર્વ અકારો રહેલાં છે.
ત્રિપદીને 'ત્રયાતનુ' અથવા 'ત્રીદત્રયા' પણ કહેવાય છે.

અરિંતને ન નરિ પહુ અરિંતપહુને,
 સિદ્ધીને ન નરિ પહુ સિદ્ધીભાષને પહુ,
 આચાર્યને ન નરિ પહુ આચાર્યપાલનને પહુ,
 ઉપદેશને ન નરિ પહુ સુત્રપ્રદાનને પહુ,
 સાર્થને ન નરિ પહુ સાર્થક્રિયાને પહુ નમસ્કાર છે.
 તે સર્વ પાપનો ન નરિ, સર્વ પાપલાવીનો પહુ નાશ કરે છે.
 નમસ્કાર એ સર્વ માંગલોમાં પરેહું માંગલ ન નરિ પહુ
 સર્વ માંગલિષ્ ભાવીમાં પ્રધાન માંગલિષ્ ભાષ પહુ છે.

શ્રી નમસ્કારમહામંત્રના પ્રથમ પાંચ પદના

કુલ ૩૫ અક્ષરો ઉલ્લી રીતે મને

૨૦૮ વાર ગહવાઈ બંધનમાં ચલેલ માનવા છૂટી શકે છે.
 નમસ્કાર મહામંત્રમાં ૩ પ્રકરણ પ્રવેદના વ્યવહાર
 નમસ્કાર માતા - પરમાત્મા છે.

ચૂલિકાના ૪ પદમાં નમસ્કારકર્તા ચંતરાત્મા છે.

કરુણાના વ્યવહાર અન્ધ જીવો બાલિરાત્મા છે.

'નમો' મોક્ષ પ્રત્યે મદતા - સંસાર પ્રત્યે સમતા કોબી છે.

most important

'નમો અરિહંતાણી' માં...

'નમો' એ જ્વળને ન્યાય છે.

'અરિહં' એ શિવને ન્યાય છે.

'તાણી' એ જગતને ન્યાય છે.

'નમો' માં એક સ્વર્ણ શ્લોક, માન, માયા, લીલા એ ચારેનો નાશ કરવાની શક્તિ છે. જ્વળ, જગત અને ઈશ્વરને એક સ્વર્ણ સ્વરૂપ કરવા માટે અને સર્વની ક્રિયા માંગવા માટે નમસ્કારનું પ્રથમપદ પૂર્ણતા સુધી છે.

ભાષ્યધર્મના ૪ અંગો

(૧) રક્ષત્રયધરના સંધા.

(૨) રક્ષત્રયધરને વિષે અદ્વિતીય ભક્તિ.

(૩) સર્વને માટે એક શુભની જ ચિન્તાવળા.

(૪) ચતુર્ગતિરૂપ, ચાર ત્રયાયરૂપ સંસ્કારની સદા ઓગુપ્ત.

ભાષ્યધર્મના આ ચારે અંગો

નમસ્કાર મહામંત્ર વડે વિધાય છે,

તેમ ધર્મના અર્થ જ્વળમાત્ર માટે તેનું આલોચન અવિધાય છે.

સાંઈ પુસ્તકોમાં ગવડાર

‘પરમોષ્ઠિ ગવડાર સર્વ શ્રુતાત્પંતર છે’ એટલે
ગવડાર વિનાનું કોઈ સૂત્ર નહીં.

‘ગવડારપૂર્વે ન સૂત્ર આરોધ્ય જન્મે છે’
એનું તાત્પર્ય એ પછી નાંખે છે કે:

શ્રુત માત્ર ગવડારભાષણની સિદ્ધિ માટે છે.
શ્રુતનું કૃપ આરિત્ય છે.

તેના અધિકારી ધવા આરિત્રવાનને ગવડાર અપરિભાષ્ય છે.
દમમાત્રનું ધ્યેય ગુહ્યપ્રાપ્તિ છે.

ગુહ્યાને ગવડાર ન તે ધ્યેય સિદ્ધિ ધમ્ય છે.

આ ગવડાર મહાતંત્ર ગવડાર વિષય-કષાય દૂર થઈ
મન ખરે ન અક્રોધ જન્મે છે. જહાંડના સર્વ સત્કોને
ઉદ્ઘાટીત કરતો આ મંત્ર સર્વસુતા સુધીના ભેટ આપે.

આવી, સૌ ગવડારમંત્રને ગહ્યાને સત્કોના આ
સુવર્ણપ્રશનું ઠાંકણ જોલીએ. ગવડારમહાતંત્રની સાધના
અકરજહાંદ શરૂ થઈ સૌમાં પરવ્રહ પ્રગટ કરશે ન.

V.V. Jyoti.

આસો વદી ૩, ગુરુવાર

નમસ્કારનો પરમાર્થભાષ્ય લખવા માટે:

(૧) પોતાનામાં રહેલા અગાહિત દોષો જોવા જોઈએ.

જે દોષનો લેશ પણ પરિણામાં દેખાય,
તો ત્યાં સુધી પરિતપ્તી જાતને નિર્ગુણી માનવા જોઈએ.

(૨) જાણનો ગાનો ગુણ જોઈને પણ લેષ ધ્વજા કરવો જોઈએ.

લવચક્ષમાં ગુણના યાત્રિ અતિ દુર્લભ છે,
તેમ જાણના ગાના ગુણને પણ ગાનો જ માનતાં
પ્રેર જોઈને મોટો માનવી જોઈએ.

(૩) લવચક્ષમાં પ્રમદ્ધ કરતાં જાણ જલ્દીને જે ત્રાસ
ઉપજાવે છે, તેનું દુઃખ ધારણ કરવું જોઈએ અને

તેની શુદ્ધિ માટે અંતઃકરણની ક્રિયા ધારણને
પ્રાદેશિત તરફ જઈ ન જલ્દીનું સુખ ઈચ્છવું જોઈએ.

(૪) જાણ અને જલ્દી અરાજકતાઈ પોતાને જે ત્રાસ
ઉપજાવે છે, તે જાણને જરા અંતઃકરણની ક્રિયા ધારણને

તેનો જાણને લેવાની જિતિ સદંતર ધોડવા જોઈએ.

પરિત્રાણા ચિંતાઃ પ્રશ્નપૂર્વક

પરિત્રાણા ચિંતા સુધા તેજી ક્રિયા ન આપી શકાય, તેજું દુઃખ
થવું જોઈએ તથા તેજા પ્રાદેશિકાનુસાર અપકારી જલો પહુ
દુઃખ-દોષ-પાપકૃત્ત પામી, એવા ભાવના કરવા જોઈએ.
પરિત્રાણા અપરાધના માફી આપનાર સાધુષ્ટુદ્ધત્રીને જોઈને
પરિત્રાણા અપરાધને પહુ માફી આપતાં શીખવું જોઈએ.
તે જાણ પ્રગટાવવા ક્રિયાવાળા મહાષ્ટુદ્ધત્રીની પ્રાર્થના કરવા.

(૫) વર્તમાન જન્મનાં સૂક્ષ્મ કે ગુપ્ત પાપો પહુ

જે ભાવે તે સંધાયા હૈય તે ભાવે

ધોષના અભાવ પ્રગટ કરીને નિઃશલ્ય થવું જોઈએ.
તે ફરી ન કરવાની ભુક્ષિ તેજી શુદ્ધિ કરવી જોઈએ.
આભીયના રૂપી આ તપ અભ્યંતર હૈયવર્તી અભ્યંત ન
દુષ્ટર છ, છતાં તે વિના અભ્યંતર તપના જાણ પ્રકરો

તેજો સ્વાર્થ જાણ આપી શકતા નહ,

એટલા માટે સર્વ સાધનાઓના સ્મૃપતાના

જાણરૂપ આભીયના - પ્રાદેશિકા જઈને શુદ્ધ થવું જોઈએ.

(૬) સર્વ જીવીનાં દારૂહુ ડુંખો અને તેનાં મારહુરૂપ પાપોને ભેઈને હૃદય દ્રવિત થવું ભેઈએ. અલ્પા ભાવના સતત સેવવા ભેઈએ કે:

‘દોષ અને ડુંખઈ જઈ મુક્ત પાચી.’

(૭) આરાધન આત્માચીના મનના ભાવના અભાવનું ડુંખ થવું ભેઈએ અને અભાવને રાખવા માટે સર્વદા પંચ પરમજિના પ્રાર્થના ચાલુ રાખવા ભેઈએ.

(૮) સર્વ જીવીને સ્વરૂપઈ સિદ્ધ સમાન ગણાને તિમ્બા પ્રત્યે પૂજાભાવ ધરહુ કરવો ભેઈએ. ડુંખઈ રાખાતા ભેઈને તિમ્બા પ્રત્યે મરહુભાવ ધરહુ કરવો ભેઈએ.

જીવીને નિઝાયિતમઈ જાંધાપેલા ભેઈને તિમ્બા સૌ પ્રત્યે માધરશભાવ ધરહુ કરવો ભેઈએ. જઈ પોતાના સમાન સુખ-ડુંખના લાગહાવાવા છ, તઈ સૌ પ્રત્યે સલાગુભૂતિ ધરહુ કરીને પરીતાની નીચ ન તેમને સંપૂર્ણ સુખની પ્રાપ્તિ અને સર્વ કલેશના નિષ્ક્રિતિ વલ્લીમાં વલ્લી પાચી’ અલ્પા ભાવના કરવી ભેઈએ.

નખરે - દુષ્કાળાવન્ય

અરિલં - સુરતાનુમોદનવન્ય

તાણં - ચતુઃશ્લોકગાનવન્ય

નખરે અરિ + હંતાણં - દમ્પિવન્ય

નખરે અરિલં + તાણં - ત્વિવન્ય

નખરે અરિહંત + આણં - ત્વિવન્ય

(૧) નખરે અરિલંતાણં ।

(૨) નખરે અરિહંત + તાણં ।

(૩) નખરે અરિહંત + આણં ।

નખરેના પાંચ પદોમાંથી

આ પદોમાં પદ્યું સ્વરૂપ સ્થાનમાં જોવા મળેલા પદો છે.

‘આણં’, ‘તાણં’ સિદ્ધ ન જોવા મળે, શિષ્ટ મ્ને તે ‘પ્રમણં’

સ્વરૂપ માન્યતાને કારણે નખરેના પદોમાં છે.

જાણ નખરેના પદોમાં પ્રભુની રક્ષાને સૂચવવાની છે.

ત્રીજા નખરેના પદોમાં લગાવવાની આરાધનાને સૂચવવાની છે,

કોઈને ત્રીજા નખરેના પદોમાં સૂચવવાની આરાધના છે.

જાગ્ય પદમાં તે આચાર શિક્ષે - ત્રિકાલાલાધ્ય છે.

સર્વ જીવીને આત્મરૂપ ગણવાના

ત્રિકાલશિક્ષે સ્વ્યા અરિંતેના આચારને નમસ્કાર છે.

સર્વ આચાર્ય શિક્ષેત્ય મુખ્ય છે.

ત્રીજા પદમાં આચાર્યના મુખ્યતાએ આચારને નમસ્કાર છે.

‘અરિંતેના આચાર શિક્ષે છે’ એવા ક્ષણ સર્જી તેને

આચાર્યમાં ઉતારવા લાગ્ય છે, તેમ ‘આચાર્ય બંધે આચાર

સ્વચ્છઃ કરનારી છે’ સ્વ્યા ભાષણા પુષ્ટ થાય છે.

આચાર્યનું પાલન રાખી બંધે પુષ્ટ થાય છે,

તેમ આચાર્યમાં આચાર્યને અને ગ્રહણ બંને રહેલાં છે.

તેને સ્મર કરવા માટે ચોથું પદ છે.

તે ગ્રહણ-આચાર્ય શિક્ષણ આચારને સાર્થનારા સર્વપુરુષો

ભક્ષિતમાં જે કોઈ લીધે તેને નમસ્કારરૂપ પાંચમું પદ છે.

એ રીતે નવકારના પાંચ પદમાં પ્રભુની આચાર્ય અને તેનું

સ્વરૂપ સ્મર થવાની સર્જી તેની સાર્થના બંધે શિક્ષિ-

પદની પ્રાપ્તિ થાય છે, એ બાત પછી સ્મર થાય છે.

નમદી + તાણી = નમસ્કાર રજા કરે છે.

‘નમો’ પદ વડે પોતાની જાતનું વિસ્મરણ કરવામાં આવે છે તેમ જ આણું વિષ્ણુ તેને સ્મરણ કરવા તૈયાર થાય છે.

નમસ્કારનું પ્રથમ પદ અર્થો કીલ આપે છે કે:

પદ્મિણી જાતનું અરિહંતામાં વિલાસ કરણ કરવામાં આવે, ત્યારે અવશ્ય રજા થાય છે.

‘પામો’માં પશ્યાનુપૂર્વ ઉચ્ચાર કરતાં ‘નું’ થાય છે, તેનો અર્થ: નું પ્રિતિ પ્રતિ પદ્મસ્વ નમિ! જાત: પરં બ્રુવે।

અર્થ: ‘નું તારી દાસ છું,’

અર્થ રચના કર મને

અર્થ વિષ્ણુ જાણું નું તંદ્રા માંગતો નહિ અથવા

પશ્યાનુપૂર્વક ‘પામો’નું ઉચ્ચારણ કરીને પદ્મી

પૂર્વાનુપૂર્વ ઉચ્ચારણ કરવામાં આવે,

તો ૭ અક્ષરના બદલે ૮ અક્ષરનો નવો માંત્ર બને છે.

‘નું પામો અરિહંતાણી’ અર્થ ‘નું પામો’

અર્થ ‘નમદી’નું સંપૂર્ણ બને છે.

'બાબો અરિહંતાબાં'ના નામમાં જૈ-જૈ અરુરના બેડલા સાધા - ઉંઘા લખાય છે, જેમ કે 'બાબો અરિ હંતા બાં' શાસ્ત્રને લહાગારા પાટે પૂજ્ય અને તીર્થ રક્ષિત કરનારાને નમસ્કાર પાઓ સંરલ તેમના આરા ન અને પ્રમાહાત્મ્ય છે. જે અને લવણ, સ્વાચ્છતિર્થ, અલંતા - ખતાઈ દૂર કરી આપે તે પ્રથમ, શ્રીષ્ઠ, મિત્ય વૃદ્ધિ પાપતું શાસ્ત્રત મંગલ છે.

'ૐ નમઃ સિદ્ધિ' મંત્રતું નામય છે કે:

સિદ્ધિમામને નમસ્કાર હી અથવા

નમસ્કાર અ ન સિદ્ધિને મલામંત છે.

સર્વ જીવમામ સિદ્ધિસ્વરૂપ છે, સ્મિત નરિ પહુ સવરિત ભ્યાવંતના રાખામાં સિદ્ધિ છે તે તમામ લાવી, પદાઈ, કાલિને નમસ્કાર સંરલ અનુકુલ સ્વેયું તે. આ મંત્ર વડે અદ્ભુત રીતે મન-મહુ-આત્માની સંજતા સધાય.

લક્ષ્મી નમસ્કાર લક્ષ્મી પદ આપી.

લક્ષ્મી જૈ અર્થ : એક તો લાખની સંખ્યા અને લક્ષ્મી અર્થ લક્ષ્મીવત - સ્ત્રીગુણાવત નામ કરવા.

શ્રી ગમસ્તુર મહામંત્રમાં...

અરિંત એ પૃથ્વીતત્ત્વ છે - જ્ઞાન્તિ.

શિદ્ધ એ વલતત્ત્વ છે - પ્રસ્થગતા.

આચાર્ય એ આક્રિતત્ત્વ છે - યોગ.

ઉપરધિમ્ય એ વાયુતત્ત્વ છે - નિઃસંગતા.

સાધુ એ આકાશતત્ત્વ છે - અભિપક્તા.

'ગમરી' મંત્રની સાથે દયા - જ્ઞાની ભાવના ગંભીર બને છે.

દયાઈ દુઃખપ્રલાહ અને જ્ઞાની પાપપ્રલાહ ઈચ્છા અત્ત પાપ.

એ જૈના સાથે પ્રભુગામ ભવામાં ચાલે, ત્યારે

સ્વદુઃખપ્રલાહ આપોઆપ થાય છે. તે જ મોટું મંગલ છે.

'ગમરી' પદ પંચપરમહિ સાથે અને મનમાં શિવમસ્તુની

ભાવના સર્વ ભૂતો સાથે સંબંધ કરાવી આપે છે.

પરમહિની સંબંધ ધર્મદૃષ્ટિ કરાવી છે.

ભૂતોની સંબંધ પાપ ઉપર પ્રતિબંધ મૂકાવી છે.

'સ્વામિ' અને 'ગમામિ' એ શ્રી મિનેશાસુગનો સાર છે.

સાધનાનું જાન - નવમ્બીરમંત્ર

કૃષ્ણભક્ષણી નમ્ર રાગભક્ષણ પદ્ય સ્નેહભક્ષણી ન વ્યય છે.

એટલા પાટે ન વ્યયમાત્ર પ્રત્યે

સ્નેહભક્ષણ વિકસાવવી એ ન સાધનાનું જાન છે.

તે પાટે પોટામાં ખીચી મંત્ર લીધ, તો તે નવમ્બીરમંત્ર છે.

‘નમ્રે અરિહંતાણાં’ પદમાં અરિભક્ષણ એ કૃષ્ણભક્ષણ છે અને

તેને લહુભારા અધિ સર્વ અરિહંતાંને તેમાં નવમ્બીર છે.

‘અરિહં’ પદ સૂચવે છે કે:

‘અરિહંત’ એ સ્નેહભક્ષણનું પ્રત્યે છે.

‘અરિહં’માં સ્વભાવે પ્રત્યે સ્નેહભક્ષણ ધ્યેયહુ ધરનારને

નવમ્બીર છે. સ્નેહભક્ષણી તેમી અધિ ભુવનને પૂન્ય છે.

એ સ્નેહભક્ષણ નવમ્બીર ધરનારને રાગરહિત બનાવે છે.

‘રાગરહિત’ એટલે ધરહારહિત, વૃષ્ટિરહિત, વાસનારહિત.

સર્વ પ્રત્યેના સ્નેહી વાસના શાખા વ્યય છે,

તે લીખત અરિહંત પદ બહુવે છે.

સઘલા શત્રુઓને જેઓએ ભત્રી સાધા, તે ‘અરિહંત’ છે.

આ નવકારાંત્ર એ પરમાત્માને માત્ર જાહુવાનું જ નરિ,
પણ જાહુને આદર તકા, જનુમાન જતાવવાનું સાર્થન છે.
પરમાત્માને મને તે દ્વેરા પીગળા શુદ્ધાત્માને કોપળવી
એ સકલ આગામેનું, વીદોનું, શાસ્ત્રોનું રહસ્ય છે.

નમસ્કારનો પદાર્થ

મંત્રજપના સાર્થે અર્થભાષના ભાવે, ત્યારે તે મંતરાત્માનો
રૂપ મને મંતરાત્માભાષના સાગ્રિ ફરાવનાર ધ્યેય છે.
નમસ્કાર એ મહામંત્ર છે, તેમ તેના અકરીના જપના
સાર્થ તેના અર્થના ભાષના પણ અવશ્ય લીધા નોદ્યમ્.

...તો નમસ્કારનો અર્થ શી ?

નમસ્કારનો મંત્ર અર્થ પૂજા છે તકા,

નમસ્કારનો જાને અર્થ પ્રશંસા છે.

પૂજા રૂપે - ભાષ ઉભય છે.

રૂપેપૂજા તળની સ્તિપરૂપ - ભાષપૂજા મળના વ્યાપારરૂપ છે.

ભાષસંગંધ મને નમસ્કારભાષ એ જાને મંત્ર જ છે.

તે આપણને 'પર'માં - 'પર'ને આપણામાં ભાવે છે.

નવકાર મંત્રનું પ્રવેશન

અગાદિદિ ભૈદમાં અભૈદનો અને અભૈદમાં ભૈદનો જે
અધ્યાસ થયે છે, તેને પલ્લીને ભૈદમાં ભૈદનો, અભૈદમાં
અભૈદનો સુદૃઢ બીદ-અધ્યાત્માસન રખાતા ખેંચવવા તે.
આ નવકારમંત્ર એ પરમાત્માને માત્ર જાહવાનું જ નહિ,
પ્રભુ જાહાને આદર તથા જાણના જતાવવાનું સાધન છે.
પરમાત્માને અને તે દ્વારા પીતાળા શુદ્ધાત્માને સોપાપવી
એ સફલ આગામીનું, વીદોનું, શાસ્ત્રોનું રહસ્ય છે.

ૐ નમો અશિંહંતાણાં ।

એ ૮ અક્ષરના મહામંત્રના અર્થની ભાવના
પિત્તા મે સ્વ્ય મૂલસુ । મંત્રના ૮ અક્ષરમાં છે.
નવકારમાં મહાવારના પૂજા નક્કી પણ ભગવદ્ભક્તિ છે.

સફલ જાહાવેડું કલ્યાણ કર્યું

અં પરમશિભી ભાવંતોને સ્વભાવરૂપ જાની ગડું છે.

પંચ પરમશિબી અં સ્વભાવ

અંભિના નામ-રૂપ-રૂપ-ભાવ અં યાદેમાં અવતરે છે.

નમવું શા ધારે અપરિહાર્ય ?

ભિન્નશાસનનું તત્ત્વરાજ શબ્દથી છે કે
જીવોને નરિ પહુલ ધર્મને અપરાધી માનવા.

તત્ત્વરાજનો સાર જામવું અને જામાવવું તે છે.

આચાર્યશાસ્ત્રનો સાર શામવું અને શામાવવું છે.

‘દુષ્ટતાને ગર્હવું અને સુષ્ટતાને અનુમોદવું’

એ આ ભિન્નશાસનના તત્ત્વરાજનો નિયોડ છે.

ગુહ્ય પાપવા ધારે નમવું એન અનિવાર્ય છે,

તેમ અપરાધને પ્રમથા ધારે પહુલ નમવું અપરિહાર્ય છે

નમસ્કારમાં શબ્દો છે, તે પંચરૂપ છે. તે દેવાધિષ્ઠિત છે.

નમસ્કારમાં શબ્દ અને તેના સર્વશ્રેષ્ઠ અર્થના સાથે સ્ત્રી

ત્રીજી વસ્તુ તે નમસ્કારની ક્રિયા છે. એ ધ્યાનક્રિયા છે.

શબ્દોના ઉચ્ચારહુ સાથે જીવિમાનને તેના વાચ્યનું સ્મરહુ પાપ.

વાચ્ય પંચપરમશ્રિ છે.

અરિહંત, શિવ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ - એ સર્વ

નમસ્કારભક્ષણી આરાધનાદિ જ પંચપરમશ્રિ જન્યાં છે.

ત્રીજી કાણ અને સર્વ ક્ષેત્રોમાં નવકારનું માહાત્મ્ય
 નવકારના પાંચ પદમાં રહેલા પાંચેપાંચ પરમોષ્ઠિઓ
 યાદે નિર્મિતી ત્રીજી કાણ અને ચૌદે રાજાજીવમાં
 પીતાળા સ્વભાવથી સર્વજં કલ્યાણુ ઠરી રહેલા છે.

છત્ત્સ યાદ પદમાં તેમને નવસ્કાર ઠરનારા
 ચારે ગતિના સમ્પ્રદાયે જીવો, ધ્યાતા - ધ્યેયસ્વરૂપ બને
 એ ન્યાયે આગાધી ભવ્યાનિકૃપે પરમોષ્ઠિરૂપ બનને તે
 સર્વ પાપના વિધ્યંસક તથા સર્વ મંગલના ઉત્પાદક બને છે.
 નવે પદીમાં અરિંતોનું તેજ વિલસે છે, ક્રીષ્ણમાં સફાત,
 ક્રીષ્ણમાં પરંપરાએ. ને આગાધી તે તેજ પરમોષ્ઠિઓમાં
 સફાત છે, આગાધી સફાત તેમને નવસ્કાર ઠરનારામાં છે.
 એક ઉલ્ક અષ્ટકાઓને સંતસાધટી લેવામાં આવે, તો
 નવે પદીમાં અને ત્રીજી ભુવનોમાં આ અરિંતોનું તેજ
 કે અરિંતોનો પ્રભાવ્ય વિલસા રહ્યે છે. અરિંતો, પછી
 તે ત્રીજી કાણા અને સર્વ ક્ષેત્રોના લીધુ જાતિથી સંત
 છે, તેમ 'સંતનો જ પ્રભાવ્ય સર્વમાં છે' એ વાક્ય સત્ય છે.

લિન્ડુગવ્ષ એ ગાદાનું સંધાન છે.

'નમો અશિંતાણાં'માં છેલ્લે લિન્ડુ લેખકે ગાદ કાવ્ય,
પરંતુ તે ગાદ ૭ આંકડાના ગ્રહણકાર નીચી જ મુશ્કેલ પડે.
આટલું અગ્રહં કાર્ધ કીર્ણ કરી શકે, તો કૃત જરૂર મળે છે.
આર્કકાર અને ચોંકાર પરશબ્દ તરીકે સંજ છે.

'બાબો'ના સ્થાને 'નમો' પણ લખાય છે,

કિન્તુ તેમ અર્થમાં ફરક પડતો નથી.

નમો = નમન = નમસ્કાર = વંદન એ અર્થ સામાન્ય છે.
વ્યક્તિ અર્થમાં તેનું સંતિપ પરિહ્રામ જે નમસ્કાર છે,
તેના ધ્યાનમાં વિભાગ થવું, ધ્યાનમાં જોવાઈ જવું, સર્વસ્વ
સમર્પણ થઈ જવું, હું આવી માટે એ તદ્દન ભૂતાર્થ જવું.
હું તો Embodiment માત્ર છું.

જે જડ છે, તેમાં પડતે જે

વિત્યતાનું આરોપણ થઈ છે, તેનું વિસર્જન થયું.

શબ્દકલ્પ માટે ત્રણ stages છે:

(૧) યોગ (૨) અર્થ (૩) તદ્દન.

'નમસ્તે'નું ઉચ્ચારણ એ યોગનરૂપ છે.

'મો'નો ઉચ્ચાર દીર્ઘ-ધ્વનિ વૈષ્ણવીક્રિ કે માનસિક ઈરવાનો છે.

તેનું પરિહાસન મધ્યમામાં થઈ પરિપત્તી સુદ્ધ થાય,

ત્યાં સુદ્ધ લાભ consciousness રહે છે.

પછી વક્ષીનો ઉગ્રાહ પરા - જે અતીન્દ્રિય છે,

તેના મૂળમાં તે શબ્દ વિલીન થાય છે.

જ્યાંકે ઉત્પત્તિ, ત્યાં જ સંગ્રાહાર થાય છે,

એટલું લાભ આપણને રહે છે.

V.V. Jyoti. એ રીતે complete surrender
એ જ 'નમસ્તે' પદનું ગાત્રપદ છે.

નવકાર મંત્રના પ્રથમ પદમાં પણ જો શબ્દો છે:

'નમસ્તે' અને 'અરિહંતાણાં'

તેમાં તર્કા ડું - અર્થ કાંઈ નહીં.

વાક્યમાં તર્કા, તમ અને ક્રિયાપદ ત્રણે ભેદને, પરન્તુ

સાધનામાં તર્કા અને તમ ભવાં કૃત ક્રિયા જ રહે.

... અને ત્યારે જ ખરી અધ્યાત્મસાધના થઈ શકેવાય.

'નમદી'નું ઉચ્ચારણ ન ક્રિયાવચ્ચ લીધ,
ક્રીષ્ણ શ્રીષ્ઠ વ્યક્તિને કે પીંગળા શુદ્ધીલાને યાદ કરાવે છે.

'અરિહંતાણી' ગુહ્યવચ્ચ છે.

એમાં એ ગુહ્ય લીધ તેવા અનંતાનંત વ્યક્તિ લીધ શાં છે.

નમસ્કાર ક્રિયાના પ્રાપ્તિ પદથી

'તે ગુહ્ય પીંગળામાં આવે સંરલ કૃતકૃત્યતા થયે'

તે તદ્દનું ભૂમ લીધું ભોજ્યે.

સતત એવા ઝંજીના ભોજ્યે કે 'પરારે અરિહંત થયું છે!'

Central Point તે ન છે.

ખાસીના ચારે પદો તેમાં અને

તે પહુ સંત્ર 'નમદી'માં ન સમાય.

'નમદી' પ્રહ્લવમાં સમાય અને

પ્રહ્લવ પ્રભુમાં કે શુદ્ધીલામાં ખલી વચ્ચ છે.

એ તદ્દપતા ન સંતિદ સાર્થ છે.

એમાં ઉચ્ચાર, વિચાર અને આચાર ત્રણે ખલી વચ્ચ છે.

'નમદી'કે પદ વચ્ચ છે અને સદ પ્રગટે છે.

જ્યારે મોત દેખાય, ત્યારે

મનુષ્યને સત્ જીવ માટે પણ અસાધ્ય રહેવું જ નોંધવું.
નેત્રો બંધ કરી, ચિત્તના સમગ્ર દૃતિઓને મેચ્છતા કરી
તેહો જાણીને મહાધંચના દેવાનમાં નિમગ્ન થવું જોઈએ.

નષ્ટો | negative = Passive છે.

અરિહંતાણિ | Positive = Active છે.

જાણીને = અસફલ. સાધાઈને = અસ્પૃશ્યતા.

આ અરિહંતાને જાણવું એ શાસ્ત્રનાશને અને ક્રિયાના
ભાગને જાણવા બરાબર છે. જ્યારે શાસ્ત્ર-જાણવું ઉચ્ચ
સ્વભાવ-શાસ્ત્રનાભાવ છે. જેનું દમન કરે તે અરિહંત છે.

‘નષ્ટો અરિહંતાણિ |’

એ મહાધંચ છે, કેમકે તેમાં અરિહંતાત્વને જાણ છે.
અરિહંતાત્વના જે અર્થ છે: પરમ ક્રિયા વડે શાસ્ત્રને
વહુબાર અને જાણનારનું ભિન્નિત કરીને ઉચ્ચ
દૃતિઓ વડે ત્રિભુવનપૂર્ણ જાણનાર તપાલવેલ્યના બધે
સચરાચર સ્થિતિના ઉપકારી જાણનાર ત્રિભુવનના પતિ.

બૂબાંમ યા મલાંમ

નબકીર યાંઈ રૂબનો સાર છે. તે ક્રુતરાણ સમસ્તાનું
રહસ્ય છે, જેનું કારણ શું? જેનું શિક્ષણ ન નમસ્કારથી
મળે છે, તેવી તુલના ગુહ્ય એ સર્વ ગુહ્યિનું બૂબ છે.
તુલનાગુહ્યને ઉલ્ખિષ્ણ મનાવે પરોપકારગુહ્ય છે.
પરોપકાર સ્થાને છે, તુલના ચંદ્રના સ્થાને છે.

ચંદ્રનો પ્રકાર સ્થાપિત મળે છે.

દર્શનો પાપો = જેનાં ઉપકાર થાય, તેને તુલના રહેવું તે.

ચંદ્ર રાણ બૂબાં શાખલા માટે

નમસ્કારને બૂબાંમ યા મલાંમ કહ્યો છે.

નબકીર વિના તપ, ચારિત્ર, ક્રુત વગેરે સૌં નિષ્ફલ છે.

તુલના વિના સમગ્રી ચારાધના નિષ્ફલ છે.

તુલનાગુહ્ય એ સર્વ સદ્ગુહ્યિનું બૂબ છે.

‘ચારિત્ર વિના મોકી નહીં’ એનો અર્થ

નબકીર પ્રત્યે સ્નેહના પરિહાસ વિના મોકી નહીં.

સદાચારનું બૂબ સ્નેહનો પરિહાસ છે.

૨૦૮ ધાર પ્રભુનાથ શા માટે ?

દિવસના સ્વાસોચ્ચવાસુ ૨૨૬૦૦ છે.

પાનીટના ૨૫ સ્વાસોચ્ચવાસુ ભેજે ૨૨૬૦૦ થાય છે. હૃદય

પાનીટમાં ૭૫ ધાર અને ૨ સ્વાસમાં ૫ ધાર ધળકે છે.

હૃદયના ધળકારા $૨૨૬૦૦ \times ૫ = ૧,૦૮,૦૦૦$ થાય છે.

તેનો ૨૦૦૦નો ભાગ = ૨૦૮.

મૌલ ગૃહસ્થને લાજ ભવાજદારીઓના કારણે

મીઠામાં મીઠા ૨૦૮ ધાર પ્રભુનાથ ભેજાણું વિધાન છે.

નમરોદી મૌલ સુધાય અને મૌલ અશુભક જચાવે છે,

ઝરિહું પ્રમોદ અને કચ્છાણું પ્રત્યક્ષ છે, જે

શુભમાં ભેડે છે. તાણાં માધ્યરશ્ચ સાધા ચાષે છે અને

માધ્યરશ્ચ શુદ્ધમાં લઈ ભય છે.

સિદ્ધાંતું શુભ કેવું લેય ?

સર્વ શાશ્વત્વ, સર્વ રોગાવિભય, સર્વ અર્થસંપત્તિ અને

સર્વ ઘરઘાઓ પ્રકૃષ્ટ થાય, તેમ જે શુભ મલે, તેમણે

અનંતગાહું અધિક શુભ સિદ્ધિભાગાંતોને સર્વદા લેય છે.

નવક્રીર પદ

મંગલપદ છે નામ પ્રહામંત્રણું, આપ્ત છે આરાધ... ૩

સર્વ જીવોને સ્વપ દેનારું, આંતરનાં તિપિર પરનારું,

પાપ્યાં પાપ્યાં દીન દુઃખિયાને રક્ષિ જરો દિશાપ. - ૪

સુરવર મુનિવર સીર્તન કરતાં, નામ લઈ લવસાગર તરતાં

ભક્તિભાષી ગુંબન કરતાં, જાગે આતપરાધ. - ૨

તારા નામનો મલિખા ભારી, તારું નામ સદા ઉપકારી,

તારા નામે શાતા પામે, જગનાં જીવ તમાપ. - ૩

જપી જે ક્ષે નવક્રીર... જે મનવા

રાત - દિવસ તારી ફોગટ જાપે, કર નવક્રીરજું ધ્યાન.

તારક છે જગાં એ સુખાની, ગાચી એનાં ગુહગાન.

હૃદયસ્થલમાં એને પધરાવી, પાચી તેમાં ગુલતાન.

લવસાગરફ પાર કરાવે, જપી જે થઈ મસ્તાન.

નવક્રીર સુખો મંત્ર, શત્રુંજીવ સુખો ગિરિ;

વિતરાગ સુખો દેવી, ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ.

'નમો'થી પોતે શુન્ય છે, એવો સ્વીકાર થાય છે.
મહામંત્રમાં સર્વ પાપનો નાશ કરવાની શક્તિ છૂપાયેલી છે,
માત્ર મનનની એકાગ્રતા તેમાં સાધવી જોઈએ.

સુખ એ પુણ્યનું ફળ અને દુઃખ એ પાપનું પરિણામ છે.
મહામંત્ર પોતે પુણ્ય ઉપાર્જન કરવાની અને
પાપક્ષય કરવાની અચિંત્ય શક્તિ ધરાવે છે.